

Tænketaenken RAND, skitserede USA's krigspolitik mod Rusland i 2019

Den 28. marts (EIRNS) – I 2019 offentliggjorde RAND Corporation en 354 sider lang rapport med titlen “Extending Russia: Competing from Advantageous Ground”. Det er et manuskript til en politik for geopolitisk konfrontation mod Rusland, der har til formål at svække og underminere Rusland som stat.

EIR rapporterede dengang, at resuméet af rapporten fra RAND afslørede det hele: “Som USA's nationale forsvarsstrategi har anerkendt, er USA i øjeblikket låst fast i en stormagts konkurrencesituation med Rusland. Denne rapport har til formål at definere områder, hvor USA kan konkurrere til sin egen fordel. Den undersøger Ruslands sårbarheder og bekymringer; den analyserer potentielle politiske muligheder for at udnytte dem; og vurderer de dermed forbundne fordele, omkostninger og risici, samt sandsynligheden for en vellykket gennemførelse.” (https://www.rand.org/content/dam/rand/pubs/research_reports/R3000/RR3063/RAND_RR3063.pdf)

Mange af de skridt i retning af konfrontation, som foreslås i rapporten, er siden blevet gennemført af USA, som Rick Sterling, en undersøgende journalist fra San Francisco-området, viser i en artikel i Dissident Voice. “I stedet for at ‘forsøge at holde sig på forkant’ eller forsøge at forbedre USA indenrigspolitisk eller med hensyn til de internationale relationer, er der lagt vægt på bestræbelser og handlinger, for at underminere den udpegede modstander Rusland”, skriver Sterling. Rapporten, fortsætter han, “konstaterer, at Rusland har ‘dybtliggende’ bekymringer for vestlig indblanding og potentielle militære angreb. Disse bekymringer anses for at være en sårbarhed, der kan udnyttes. Der nævnes ikke noget om

årsagen til de russiske bekymringer: De er blevet invaderet flere gange og havde 27 millioner døde under Anden Verdenskrig.”

Sterling bemærker, at blandt de provokationer, der foreslås i rapporten, er følgende:

- “- Repositionering af bombefly inden for umiddelbar angrebsafstand af vigtige russiske strategiske mål”
- “- Udstationering af yderligere taktiske atomvåben til lokationer i Europa og Asien”
- “- Forøgelse af USA’s og allierede flådestyrkers stilling og tilstedeværelse i Ruslands operative områder (Sortehavet)”
- “- Afholdelse af NATO-krigsøvelser ved Ruslands grænser”
- “- Ophævelse af INF-traktaten (Intermediate Nuclear Forces).”

“Disse og mange andre provokationer, som Rand foreslår, er faktisk blevet gennemført,” skriver Sterling. “For eksempel gennemførte NATO massive kampøvelser med titlen ‘Defender 2021’ lige op ad Ruslands grænse. NATO er begyndt at ‘patroljere’ i Sortehavet og foretage provokerende indtrængen i Krim-farvande. USA har trukket sig ud af INF-traktaten.”

Hvad RAND-rapporten gør, forklarer han senere, er at vurdere omkostninger og fordele ved forskellige amerikanske handlinger. “Det betragtes som en ‘fordel’, hvis øget amerikansk bistand til Ukraine resulterer i tab af russisk blod og ressourcer. I forbindelse med spekulationer om muligheden for russisk troppetilstedeværelse i Ukraine antyder rapporten, at det kunne blive ‘ganske kontroversielt i hjemlandet, ligesom det var tilfældet, da Sovjet invaderede Afghanistan’.”

Fred, på den anden side, påpeger Sterling, betragtes som “ufordelagtigt”. “En fredsaftale, der garanterede grundlæggende rettigheder for alle ukrainere og statslig

neutralitet i rivaliseringen mellem stormagter, ville være fordelagtigt for de fleste ukrainere,” skriver han. “Det er kun det amerikanske udenrigspolitiske establishment, herunder det amerikanske militær- medie- industrielle kompleks, og ukrainske ultranationalister, der ville være ” ugunstigt stillet”.”

(<https://dissidentvoice.org/2022/03/rand-report-prescribed-us-provocations-against-russia-and-predicted-russia-might-retaliate-in-ukraine/>)

Den virkelige udsigt til fred er ved at komme til syne – fra Schiller Instituttet

Den 14. marts (EIRNS) – Selv om der næsten dagligt finder forhandlinger sted mellem russiske og ukrainske parter, har NATO's ledende regeringer og medier i Storbritannien og USA mobiliseret sig, for at forhindre enhver succesfuld løsning i at opstå, lige så voldsomt som de har mobiliseret sig for at ødelægge Ruslands økonomi og vælte landets præsident Putin.

Fremtrædende internationale personligheder fra Europa til Sydafrika, der forsøger eller blot formodes at ville forsøge at mægle i den militære konflikt, bliver angrebet i medierne for at miskreditere dem, forfulgt af “pro-Ukraine”-aktivister og

“droppet” hos ukrainske embedsmænd. Da Kinas regering foreslog at samarbejde med større europæiske regeringer for at tilvejebringe en fredsløsning, sendte amerikanske embedsmænd hurtigt “lækager” ud og krævede højlydt, at Kina enten kapitulerede og tilsluttede sig hele paletten af NATO-

sanktioner for at ødelægge Ruslands økonomi eller blev betegnet som en russisk militær allieret i krigen. Alt dette er beskrevet i dagens EIR Daily Alert.

Desuden ved den ukrainske præsident ud fra offentlige udtalelser og hændelser udmærket godt, at hvis han gør den mindste indrømmelse til "republikkerne" i Donbas eller til Krim, vil Ukraines nynazistiske paramilitære grupper i Ukraine "hænge ham op i et træ". ...

Den indlysende sandhed er, at NATO-magterne med Storbritannien og USA i spidsen, ikke ønsker konflikten afgjort eller krigen afsluttet, inden de har opnået deres geopolitiske mål om at tilintetgøre Rusland, for hvilket Ukraine siden 2014, blot har været rambukken på slagskibets stævn. Dagligt presser disse magter sig tættere på at true med en verdenskrig – en atomkrig – i troen på, at Rusland ikke vil turde.

Men midt i det enorme pres for krig til den bitre ende, opstår chancen for en reel, varig fred fra en helt anden vinkel. Schiller Instituttets opfordring til en international konference om en ny strategisk arkitektur baseret på økonomisk udvikling har taget fart, og bliver hver dag underskrevet af flere og flere prominente personer og tænkende borgere i hele verden. Den økonomiske udviklingsstrategi, der i opfordringen foreslås som et modtræk til krig, er Lyndon LaRouches strategi. Med det transatlantiske finanssystem, der er i en hyperinflationær tilstand, og NATO-landene, der sanktionerer sig selv til et økonomisk sammenbrud, er LaRouches "fire økonomiske love" den eneste brugbare mulighed.

Ledende LaRouche-stemmer i USA og Europa, der er vant til at nå op på flere tusinde seere af deres daglige briefinger på nettet, registrerer pludselig titusinder, ja, endog hundredtusinder af visninger, og tendensen vokser. En pressemeddelelse, der annoncerede en første gruppe på mere end 125 prominente underskrivere af Schiller Instituttets opfordring til en international konference, for at etablere en

ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer, er i sig selv blevet læst af tusinder, og disse ledende personer er påbegyndt at offentliggøre deres egne udtalelser og interviews om, hvorfor denne opfordring, og hvorledes disse økonomiske principper kan bidrage til at skabe en løsning på en ekstrem menneskelig krise.

(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/convoke_an_international_conference_to_establish_a_new_security_and_development_architecture_for_all_nations)

Schiller Instituttets megafon bliver pludselig hørt meget, meget længere ude og af mange flere. Dets aktivister er klar over det ansvar, som dette pålægger dem. De arbejder på at identificere Ukraines behov for udvikling – det var allerede før denne krig blevet Europas fattigste land – inden for rammerne af de store infrastrukturprojekter i det, som Lyndon LaRouche kaldte den eurasiske Landbro og Kinas Bælte- og Vej-Initiativ.

Denne nye mobilisering er ikke blevet bemærket i medierne? Bare rolig – I lever nu i en kriseperiode, som vækker alle de mest egenrådige mennesker til selv at finde ud af, hvad der skal gøres. Som en følge af økonomiske trusler mod selve deres overlevelse, er tænkende mennesker nu ikke tilfredse med medierne; de ønsker at forstå, hvad der sker i verden, og være med til at skabe løsninger på tingene. De ønsker ikke udelukkende at tænke på deres egen situation, men også på deres nations og menneskehedens behov.

Denne form for kriser kræver en kreativ, uventet løsning, hvorom digteren Percy Shelley skrev for 200 år siden. Det er tider, hvor et stigende antal mennesker tiltrækkes af den tankerigdom, som man møder i stor poesi eller i klassiske dramaer. Den hastighed, hvormed Schiller Instituttets opfordring vokser, kan ses som et udtryk for denne kraft.

Faren for en verdenskrig eller en hyperinflationær eksplosion af økonomierne er meget stor. Tempoet i tænkning og handling i

menneskehedens interesse må øges yderligere.

Nu er det tid til LaRouches planer for en ny økonomisk arkitektur

Den 13. marts (EIRNS) – Udviklingen i 2022 til dato har gjort det helt klart, at Lyndon LaRouches forudsigelser gennem det sidste halve århundrede om det uundgåelige sammenbrud af det finansielle system med flydende valutakurser efter Bretton Woods var overvældende præcise. Verdens produktion af fysiske økonomiske nødvendigheder er styrtdykket; hyperinflation af finansielle enheder, har udløst kraftigt stigende priser på forbrugs- og produktionsvarer, hvilket har gjort dem utilgængelige for de fleste; handelskrig under dække af sanktioner er brudt ud på verdensplan; og pandemier af hedengangne og nye sygdomme har allerede taget livet, direkte og indirekte, af mellem 6 og 18 millioner mennesker.

De politiske ledere og massemedierne i Vesten giver Vladimir Putin skylden for alt dette – og mere til. Men den egentlige, underliggende årsag er det årtier lange styrtdyk i menneskehedens potentielle relative befolkningstæthed, som helhed, som en konsekvens af den nedskæringspolitik, som City of London og Wall Street har dikteret. Den mekanisme, hvormed denne politik i dag føres til sin fuldbyrdelse, er en radikal afkobling af verdensøkonomien i to blokke – en militariseret NATO- $\$$ -blok og Bælte- og Vej-blokken – der begge forventes at blive tvunget ud i et inferno af affolkning og krig.

Det er nu på tide, at Lyndon LaRouches målrettede løsning på denne krise også bliver indlysende klar, og at der handles

derefter, over hele jorden, mens der stadig er tid til det. I modsætning til Londons malthusianske afkobling af verdens fysiske økonomi, skal verdens nationer i stedet samles om et program for økonomisk vækst og sikkerhed for alle og enhver...

Vi fremsætter forslaget med følgende uddrag fra Lyndon LaRouches essay af 12. januar 2004, "On the Subject of Tariffs and Trade", og tilbyder det, som en rettesnor for den bredest mulige internationale diskussion, som opfølgning på Schiller Instituttets opfordring til en kommende konference om en ny international arkitektur for sikkerhed og udvikling:

"I dag er verdens nuværende finansielle system med flydende valutakurser håbløst bankerot. Det må sættes under regeringskontrolleret konkursbehandling, med henblik på de nødvendige former for administration og reorganisering. Stort set alle de førende pengeinstitutter i Vesteuropa og Amerika (blandt andre tilfælde) er implicit konkurs i øjeblikket. Derfor må det første og mest umiddelbare mål for suveræne regerings indgriben være stabilitet i samfundets regulære funktioner; det andet mål på kort til mellemlangt sigt må være en stigning i den produktive beskæftigelse til et niveau, der er tilstrækkeligt til at bringe nationernes løbende regnskaber i balance; det tredje mål må være forhandling af en række langsigtede beskyttende overenskomster om kredit, told og handel mellem en række førende nationer. Sidstnævnte aftaler bør strække sig over en til to generationer, hvilket svarer til kapitaldannelser på 25-50 år.

"Muligheden for en genopretning fra den tilstand, som vi i øjeblikket er blevet overdraget, af kombinationen af IMF-systemet med flydende valutakurser og den vildt afvigende adfærd i nationernes centralbanksystemer, afhænger af et massivt supplement af langsigtet kredit til kapitalopbygning, med indledende vægt på skabelse af kapital i den grundlæggende økonomiske infrastruktur. For at opretholde et sådant udviklingsprogram over to generationer, som er nødvendigt, kræves der et system, hvor de grundlæggende låneomkostninger

ikke må være højere end 1-2% i simpel rente. Dette kan kun opnås under betingelser, der er defineret af et valuta-finanssystem med faste valutakurser. Det betyder derfor et "guld-reservebaseret system", men ikke en tilbagevenden til et guldbaseret system i stil med det britiske (eller den skøre Ezra Pounds) "ærlige penge"-system. Det betyder også et system af langsigtede handels- og toldaftaler mellem nationer, med en virkning der er i overensstemmelse med målsætninger om langsigtet vækst i kapitaldannelsen."

Se artiklen

Udvalgt billede: Karolina Grabowska

“Vi må sætte en stopper for den selvdestruktive selvmordspagt”

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 10. marts 2022

Schiller Instituttets formand, Helga Zepp-LaRouche, kom med en kraftig appel til alle borgere om at gøre fælles sag med hende for at samle tilslutning til en konference, for at etablere en ny strategisk arkitektur, inden de vanvittige krigshøge i det

transatlantiske område roder sig ud i en atomkrig.

Hun beskrev den nuværende situation som “forfærdelig ... ude af kontrol”, og fastslog at den totale kontrol med medierne har gjort det muligt for regeringerne at sætte økonomierne i en krigstilstand, hvilket truer med at udløse massedød som følge af hungersnød. Den nuværende sanktionsordning mod Afghanistan truer fem millioner børn nu, sagde hun. I stedet for at tage stilling til dette er USA og NATO-magterne i gang med at dæmonisere Putin og knuse Rusland.

Jeg opfordrer jer til at slutte jer til os, sagde hun, for at indkalde til en konference “i ånden fra den Westfalske Fred (1648)” for at skabe en sikkerhedsarkitektur, der tager hensyn til alle nationers og folkeslags behov. Centralt i hendes forslag er at acceptere tilbuddet fra den kinesiske udenrigsminister Wang Yi, som opfordrede til en integration af USA og Europa med Bælte- og Vej-Initiativet.

Helga Zepp-LaRouche opfordrer indtrængende til en konference om en ny sikkerhedsarkitektur på Kinas CGTN's udsendelse “Dialog”

Den 7. marts (EIRNS)-Helga Zepp-LaRouche var en af tre gæster i et panel på CGTN's udsendelse Dialog i dag, hvor hun kommenterede den kinesiske udenrigsminister Wang Yis årlige

pressekonference, som varede mindst 90 minutter. De andre gæster var Peter Kuznick fra American University og professor Victor Gao Zhikai fra Soochow University; værtinde var Li Quiyuan. Diskussionen fokuserede på Kinas rolle med hensyn til at skabe fred, især i konflikten mellem Rusland og Ukraine, men vigtigst af alt for verden som helhed.

Her er udvekslingerne mellem fru Li og fru Zepp-LaRouche.

CGTN: Og fru LaRouche, lad mig høre din holdning til dette: Hvilke centrale budskaber fik du ud af udenrigsminister Wangs pressekonference?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg var faktisk meget tilfreds med tonen, fordi det var som en tilbagevenden til fornuften. Det står i skarp kontrast til stemningen i de europæiske og amerikanske medier og den førte politik i de seneste dage. Fokuseringen på at løse problemer gennem diplomati, på at opretholde principperne i FN-pagten og på at have en overordnet holdning til problemløsning gennem samarbejde, var et tiltrængt frisk pust. Og jeg er meget, meget opmuntret, fordi Kina faktisk indtager en ledende rolle i verden lige nu, hvilket der er hårdt brug for.

CGTN: Udenrigsministeren sagde, og jeg citerer hans ord: "Kina vil gerne arbejde sammen med det internationale samfund for at fremme forhandlingerne, når det er nødvendigt", selv om han ikke specifikt sagde på hvilken måde. Men Kina understregede vigtigheden af at holde dialogen helt åben fremover.

Et andet spørgsmål, som blev rejst af journalister på pressekonferencen, er, om denne konflikt eller denne krise i Ukraine vil påvirke relationerne mellem Kina og EU. Så fru Zepp-LaRouche, lad mig høre din holdning til dette? Der er en vis bekymring for, at denne konflikt vil påvirke forholdet mellem Kina og EU. Udenrigsministeren sagde, at dialog og samarbejde mellem Kina og Europa er baseret på gensidig respekt og gensidig fordel, og det vil skabe mere stabilitet i

den turbulente verdenssituation. Og han opfordrer også indtrængende EU til at udarbejde en uafhængig Kina-politik. Hvad mener du om denne kommentar?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg finder, at situationen er meget alvorlig, fordi f.eks. handelen mellem EU og Kina, som hidtil har været en søjle i verdensøkonomien, er truet af det, der sker mellem Ukraine og Rusland. Stemningen i Europa lige nu er ganske forfærdelig, og jeg kan kun tilslutte, at der bør findes nye løsninger, som udenrigsministeren giver håb om.

Jeg er af den overbevisning, at den kinesiske politiske model, den forenede fremtid for en fælles fremtid for menneskeheden, efter min mening er det, der er brug for lige nu, – professor Kuznick har ret, når han understreger, hvor vigtigt det er, at der er brug for noget helt andet. Hvis vi fortsætter geopolitikken som hidtil, er det et spørgsmål om tid, hvornår menneskeheden støder ind i muren, og det kan føre til en atomar udryddelse.

Modellen, der passer perfekt til det fælles samfund af den samlede menneskehed, ville være at indkalde til en konference, en international konference, der skulle varetage de sikkerhedsmæssige interesser for hvert enkelt land på jorden. For man kan ikke have en fredsordning uden at tage hensyn til alle landes interesser, og der findes en model i den europæiske historie, nemlig Westfalens Fred. Den Westfalske Fred afsluttede 150 års religionskrig, der kulminerede i Trediveårskrigen, og den var baseret på en erkendelse fra alle krigens parter om, at hvis krigen fortsatte, ville der ikke være nogen tilbage til at nyde resultatet af den. Og det er i en vis forstand en parallel til den situation, vi står over for overfor i dag, for hvis det kommer til en atomkrig, vil der ikke være nogen vinder, der vil ikke engang være nogen tilbage til at kommentere resultatet.

Dette bør være en motivation for at indkalde til en ny konference om Den Westfalske Fred med det specifikke formål at

udarbejde en international ny sikkerhedsarkitektur, som ville omfatte Rusland og Kina i perfekt overensstemmelse med præsident Xi Jinpings politik om menneskehedens skæbnefællesskab og den ene fremtid, som vi alle deler.

CGTN: Kina er vært for dette års BRICS-topmøde. APEC- og G20-møderne vil også blive afholdt i Asien i år. Udenrigsministeren sagde, at "Asiens tid er oprundet i den globale styring", og "de vil forvandle sig fra følgere til frontløbere og endog foregangsmænd". Fru LaRouche, lad mig høre din holdning til dette: Det er meget stærke ord, der kommer fra udenrigsministeren. Hvad mener du om hans vurdering her?

ZEPP-LAROUCHE: Det er helt rigtigt, fordi de asiatiske lande generelt, ikke kun Kina, men også nogle andre asiatiske lande, er meget bevidste om deres 5.000 år gamle historie, og ud fra dette synspunkt med en positiv tradition, definerer de en fremtid, og de ønsker at udvikles. Det er den fælles idé i BRICS, SCO og endda andre organisationer, og dette står i skarp kontrast til Europa og USA. Idéen om en ny model for internationale forbindelser, hvis disse organisationer – selv om de skulle blive inddraget i G20 – idéen om, at man har brug for en ny model for internationale forbindelser, som Wang Yi har understreget igen i dag, bør tilføres substans.

Vi har valget mellem at ende i en geopolitisk konfrontation, som vil være til skade for alle og muligvis føre til atomkrig, eller også foretager vi et spring i civilisationens udvikling, ved at definere de internationale forbindelser i en bestemt retning i traditionen fra den alliancefrie bevægelse, Bandung-konferencen og FN-pagtens fem principper for fredelig sameksistens; men også at skabe en vision om at løse menneskehedens største problemer i fællesskab, f.eks. at vi stadig er ramt af en pandemi, og at vi har brug for et moderne sundhedssystem i hvert enkelt land for at bekæmpe denne pandemi og risikoen for nye pandemier. Vi har en hungersnød i verden af, som Beasley fra World Food Program til stadighed

siger, "af bibelske dimensioner". Den vil blive større på grund af inflationen i fødevarepriserne, i gødningspriserne og i energipriserne.

Så der er en presserende dagsorden. Dette år kan bruges til at fastslå, at vi har brug for en ny model for internationale forbindelser, som overvinder geopolitikken: Udenrigsminister Wang Yi og også præsident Xi Jinping har henvist hertil ved at foreslå, at Bælte- og vejinitiativet skal samarbejde med USA's "Build Back Better"-initiativ og EU's Global Gateway. Hvis det besluttet at disse initiativer strømlines i stedet for at konkurrere, så beslutter vi også, sammen at tage fat på det der belaster hele menneskeheden såsom sult i verden, epidemier og fattigdom. Dette skal ses i lyset af, at det nuværende finansielle system i den transatlantiske sektor, er gået helt i stå. Vi står nu over for et nyt sammenbrud, der er meget værre end i 2008.

Federal Reserve var ikke i stand til at "tilpasse" renten, fordi de er bange for, at hvis de øger renten, vil der opstå et omfattende kollaps af konkurser. Så der er et presserende behov for at få et nyt finansielt system, et nyt Bretton Woods-system, et nyt kreditsystem, der giver kredit til udvikling af alle udviklingslande – det er nogle af de punkter, som virkelig vil være menneskehedens udfordring. Kan vi, når vi står over for grundlæggende udfordringer, skabe en orden, der gør det muligt for alle mennesker på denne planet at overleve og blive lykkelige? Jeg tror, at det vil være dagsordenen.

LaRouche-Organisationens pamflet: "Stop 'Globalbritanniens' grønne krigsfremstød"

Den 3. marts 2022 (EIRNS) – LaRouche-Organisationen har i dag udgivet en 64-siders pamflet med titlen: "Stop 'Globalbritanniens' grønne krigsfremstød". Der er en ironi i titlen, som er væsentlig for alle borgere af alle nationer, at forstå, for at blive det som Friedrich Schiller kaldte en "patriot for sin nation og en verdensborger".

Der er også en krig, der føres mod alle nationer. Beviserne er ikke skjulte – de bliver bogstaveligt talt proppet i ansigtet på dig hver dag, hver time, i form af økonomisk forfald og hyperinflation, drevet af kravet om at menneskeheden begår folkedrab mod sig selv, ved at lukke for fossile brændstoffer, lukke for atomkraftværker, nægte moderne teknologi til de allerede forarmede og sultende tidligere kolonilande – alt sammen for at "redde planeten" fra kulstof.

Uanset den let påviste videnskabelige kendsgerning, at kulstof stort set ikke har noget med klimaet at gøre, er den grønne New Deal den nye religion for de kongelige og milliardærernes bankfolk og spekulanter, der hvert år samles i Davos World Economic Forum, for at fejre deres djævelske magt til at påtvinge verdens befolkning malthusiansk folkedrab gennem kontrol med kreditgivningen. Mark Carney, den tidligere chef for både Bank of Canada og Bank of England, og en økonomisk lejemor for prins Charles og de kongelige, beskrev stolt deres plan for folkedrab i en artikel i Guardian den 13.

november 2021: "I april [2021] lancerede vi Glasgow Financial Alliance for Net Zero (GFANZ), som nu dækker hele finansverdenen: banker, forsikringselskaber, pensionsfonde, eksportkreditagenturer og kapitalforvaltere.

Den omfatter mere end 450 førende finansielle institutioner fra 45 lande. Medlemmerne har forpligtet sig til at forvalte deres aktiver, som i alt udgør mere end 130 mia. dollars, i overensstemmelse med målet om at opnå 1,5 C (grader Celsius)... Nye lån og investeringer fra GFANZ-medlemmer vil ikke kun finansiere grønne projekter som f.eks. vedvarende energi, men vil også søge derhen, hvor udledningerne er – i sektorer som bilindustrien, stålindustrien og cementindustrien – og støtte de virksomheder, der har planer om at nedbringe kulstofudledningerne, mens de trækker kapital tilbage fra de virksomheder, der ikke handler hurtigt nok." [understregning tilføjet]

Denne plan om at ødelægge udviklingen internationalt blev afvist af bl.a. Rusland, Kina og Indien, der ved, at deres, såvel som alle udviklingslandenes økonomiske fremskridt, afhænger af fossile brændstoffer (og mere avancerede energiformer, såsom atomar fission og i sidste ende fusion). Dette var dråben, der fik Charles og herrerne i City of London til at slå til: "Af med deres hoveder!"

Det er tydeligvis det, som Lyndon H. LaRouche har advaret om i de sidste halvtreds år. Det finansielle oligarki styrer verdensøkonomien og regeringerne i den vestlige verden. Beslutningerne om krig og fred træffes af bankeliten, mens det militærindustrielle kompleks kun er en del af denne imperiale struktur.

Det er grunden til, at briterne og USA så hensynsløst drev NATO's militære styrker op til Ruslands grænse, mens en lignende proces finder sted i Stillehavet mod Kina. De ville foretrække, at der ikke var nogen verdenskrig, som der ikke ville være nogen vinder af, og som meget sandsynligt kunne

føre til menneskelig udslettelse (men hellere krig end bankerot!). Den økonomiske krigsførelse er ikke desto mindre krig, det som de besynderligt nok beskriver som "den finansielle nukleare løsningsmulighed" eller "alle sanktioners moder". Helt åbenlyst har Det Hvide Hus og andre europæiske ledere erklæret deres hensigt om at ødelægge den russiske økonomi, mens de planlægger det samme for Kina...

City of London og Wall Street har erklæret krig mod Rusland og Kina

Den 2. marts (EIRNS) – Den ildkamp, der er udbrudt på Ruslands vestlige flanke, kan indtil videre være begrænset til blot to nationer, Ukraine og Rusland – med den overhængende fare for eskalering til en termonuklear konfrontation mellem supermagterne. Men City of London og Wall Street har allerede indledt en økonomisk og finansiell {verdenskrig} for at udslette både Rusland og Kina. Den franske finansminister, Bruno Le Maire, er muligvis blevet tvunget til offentligt at trække sin indiskrete meddelelse fra den 28. februar med hensigten om at anvende "det finansielle atomvåben" mod Rusland tilbage, men det internationale finansielle etablissement har fortsat en politik, der er uændret: " At føre en altomfattende finansiell og økonomisk krig mod Rusland". Denne politik blev bekendtgjort over for pressen af to spydige, unavngivne embedsmænd fra den amerikanske regering den 25. januar. Den blev gentaget i en anden baggrundsbriefing i Det Hvide Hus den 28. februar. Og det er fortsat det

konstante trommeslag fra de britiske finansmedier og deres amerikanske repræsentanter i dag.

Præsident Biden blev også instrueret til at bruge de første femten minutter af sin "Tale om Nationens Tilstand" den 1. marts, på en "jeg-er-en-hård-negl"-aggressiv dundertale mod Rusland, hvor han ikke en eneste gang berørte de meget reelle og helt legitime sikkerhedsmæssige bekymringer, som dette land gentagne gange har udtrykt, over for NATO's indtrængen helt op til dets grænser.

Dette er ikke en krise, der er udløst af nationer, men af det overnationale finansoligarki, der styrer det bankerotte transatlantiske finanssystem. I lyset af deres egen truende fallit – er der virkelig nogen der tror, at 2 billioner dollars i finansiel spekulation nogensinde kan betales tilbage? – er det finansielle etablissemnts politik at "omdirigere billioner" væk bag en global grøn nulstilling. Dette er en malthusiansk affolkningspolitik, der skal gennemføres ved at fremtvinge et nedadgående skift til økonomiske aktiviteter med lav energitæthed og ved at indstille industriel aktivitet i hele verden. Med denne politik, der gennemtvinges i den transatlantiske sektor som de kontrollerer, kan City of London og Wall Street-etablisementet tydeligvis ikke tillade, at Kina og Rusland udvikler sig og trives og dermed tjener som et eksempel for resten af verden. Derfor er der altomfattende krig – militært, økonomisk og psykologisk – rettet mod Rusland og Kina, og som opsluger verden i dag.

Da prins Charles på COP 26-mødet sidste år erklærede, at for at gennemføre sin politik for grøn omstilling "må vi sætte os selv i et krigslignende beredskab", og "vi har brug for en omfattende militaristisk kampagne", havde han helt sikkert det i tankerne, som nu er blevet iværksat mod Rusland.

Folk i alle nationer er begyndt at indse, at de er nødt til at modsætte sig denne politik for grøn afindustrialisering og

krig, hvis de skal overleve. Så meget desto mere, eftersom der findes et alternativ til den selvmorderiske politiske kurs, der er blevet vedtaget i Vesten. Højtstående repræsentanter fra den kinesiske regering fortsætter med at række hånden ud til USA og Europa, samt til nationer i udviklingssektoren, og inviterer dem til at tilslutte sig Bælte- og Vej-Initiativets globale infrastrukturpolitik. Præsident Xi Jinping foreslog det oprindeligt til den daværende præsident Obama, som afviste tilbuddet uden videre. Det samme var tilfældet med præsident Trump. Så sent som den 28. februar gentog den kinesiske udenrigsminister, Wang Yi, at Kina er åben overfor at USA deltager i Bælte- og Vej-Initiativet.

Det er akkurat denne økonomisk politiske retning, der er påkrævet som grundlag for den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som Schiller Instituttet har opfordret til. Vær venlig at underskrive og cirkulere Schiller Instituttets opfordring: Indkaldelse til en international konference for at etablere en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling for alle nationer –

<https://schillerinstitut.dk/si/2022/02/en-ny-arkitektur-for-sikkerhed-og-udvikling-for-alle-nationer/> –

og mobiliser for at få denne politik diskuteret og debatteret internationalt. Ligesom {De føderale Dokumenter} var nødvendige for at uddybe USA's forfatningsmæssige form for selvstyre, er der i dag et behov for en dybtgående dialog for at etablere en international sikkerheds- og udviklingsarkitektur til at muliggøre selvstyre for alle nationer i verdenssamfundet – og forbande City of London og Wall Street!

Udvalgt billede: Pexels CC0

NATO kan stadig gå i krig i Ukraine i henhold til artikel 4

Den 1. marts 2021 (EIRNS) – Forhenværende FN-våbeninspektør Scott Ritter argumenterer i en kommentar på Consortium News den 27. februar, at mens NATO gør meget ud af sin artikel 5 om kollektivt forsvar, og det faktum at den ikke gælder for Ukraine, fordi Ukraine ikke er medlem af alliancen, er artikel 4 en anden sag. Artikel 4 giver mulighed for konsultationer mellem NATO-medlemmer, og der var faktisk drøftelser i sidste uge i henhold til artikel 4. Ritter bemærker, at NATO-medlemmerne Estland, Letland, Litauen og Polen udløste artikel 4-konsultationerne efter den russiske indtrængen i Ukraine. Efterfølgende udsendte Stoltenberg en erklæring, hvori han fastslog, at NATO var forpligtet til at beskytte og forsvare alle sine allierede, herunder Ukraine.

Ritter gør opmærksom på tre ting i denne erklæring. “For det første positionerede NATO sig ved at påberåbe sig artikel 4 til en potentiel offensiv militær aktion; NATO’s tidligere militære interventioner mod Serbien i 1999, Afghanistan i 2001, Irak i 2004 og Libyen i 2011 blev alle foretaget i henhold til artikel 4 i NATO’s charter. Set i dette lys er præmissen om, at NATO udelukkende er en forsvarsorganisation, der er forpligtet til løftet om kollektivt selvforsvar, grundløs.

“For det andet, mens artikel 5 (kollektivt forsvar) kun omfatter beskyttelse af egentlige NATO-medlemmer, hvilket Ukraine ikke er, giver artikel 4 mulighed for at udvide NATO-beskyttelsen til de ikke-NATO-medlemmer, som alliancen

betragter som allierede, en kategori, som Stoltenberg klart placerede Ukraine i.

“Endelig kom Stoltenbergs udpegelse af Ukraine som NATO-allieret samtidig med, at han annoncerede aktivering og udsendelse af NATO’s 40.000 mand store reaktionsstyrke, hvoraf nogle af dem ville blive udsendt til NATO’s østlige flanke, der støder op til Ukraine. Aktiveringen af reaktionsstyrken er uden fortilfælde i NATO’s historie, hvilket fremhæver den alvor, som en nation som Rusland kan tillægge handlingen....

Siden da har mange NATO-lande (og også nogle ikke-NATO-medlemmer) lovet at levere våben til Ukraine. Den eneste måde, hvorpå de kan leveres, er over land fra Polen og Rumænien. Det er her, faren opstår. “Det siger sig selv, at ethvert køretøj, der transporterer dødbringende militærudstyr ind i en krigszone, er et legitimt mål i henhold til folkeretten; dette ville gælde fuldt ud for enhver NATO-tilknyttet forsendelse eller levering, der foretages af et NATO-medlem på eget initiativ”, skriver Ritter. Hvad sker der så? Opretter NATO så en stødpudezone i Ukraine i henhold til artikel 4? En flyveforbudszone?

“Præsident Putin har ofte klaget over, at Vesten ikke lytter til ham, når han taler om emner, som Rusland anser for at være af afgørende betydning for landets nationale sikkerhed,” konstaterer Ritter. “Vesten lytter nu. Spørgsmålet er, om det er i stand til at forstå situationens alvor? Indtil videre synes svaret at være nej.”

Verdenskrig kan være tæt på lige nu – her er hvad der må gøres

Den 27. februar (EIRNS) – Der blev taget syvmileskridt mod en verdenskrig – en termionuklear krig – i løbet af denne weekend. Det mest omtalte var den russiske præsident Vladimir Putins meddelelse i morges om, at han havde bedt sin forsvarsminister, Sergei Shoigu, og generalstabschef, Valery Gerasimov, om at sætte de russiske strategiske atomstyrker i højeste alarmberedskab.

Han fremsatte sin udmelding efter økonomiske angreb på det russiske banksystem, forsøg på at fastfryse og stjæle Ruslands finansielle reserver og få landets valuta og banker til at krakke, samt forbud mod samtlige russiske flyvninger og alle russiske medier, mens europæiske højteknologiske våben og lejesoldater strømmede ind i Ukraine for at kæmpe. RIA Novosti citerede Putin som følger: "De vestlige lande foretager ikke kun fjendtlige handlinger mod vores land på det økonomiske område, hvormed jeg mener de ulovlige sanktioner, som alle kender meget godt, men de højeste embedsmænd i de førende NATO-lande fremsætter også aggressive udtalelser mod vores land. Derfor beordrer jeg forsvarsministeren og generalstabschefen til at sætte de russiske væbnede styrkers [atomare] afskrækkelses styrker i et særligt beredskab."

Vi befinder os nu helt klart i en form for Cuba-krise fra oktober 1962, tættere end nogen, der levede dengang, nogensinde ønskede at komme til atomkrig. De amerikanske militære ledere ønskede dengang at indlede krig mod Cuba; hvis præsident Kennedy ikke havde stoppet dem og forhandlet sig frem til en løsning, ville USA's østlige byer have været ramt af en regn af atommissiler. Nu ønsker USA's og Europas politiske og militære ledere, der i årtier har været vant til

at brutalisere mindre lande med krige og økonomisk strangulering, at provokere Rusland til krig og ødelægge det.

Disse ledere har omgivet Rusland med fjendtlige militære – herunder atomare – kapaciteter i et omfang, som Rusland ikke kan acceptere. De har flyttet sig for at gøre Ukraine – der strækker sig dybt ind i selve Rusland – til deres ultimative militære anti-Rusland-plattform. Præsident Putin advarede dem for 15 år siden i en tale i 2007 på Sikkerhedskonferencen i München i Tyskland om, at Rusland ikke kunne tolerere at blive omringet og omsluttet af fjendtlige styrker på ubestemt tid. Men efter at have tændt denne krigs lunte, er de nu ved at puste til den, så den kan blive atomar. (Se Putins tale, {EIR}, 23. februar 2007.)

Når først atomvåbenangreb indledes et sted, vil det omslutte hele kloden.

Nu må der anlægges en helt anden tilgang, hvor strategisk stabilitet baseres på økonomisk udvikling. Nu skal Lyndon LaRouches økonomiske og videnskabelige udviklingspolitik stå på dagsordenen. Den har længe været negligeret som umulig (som at vende tilbage til principperne i Franklin Roosevelts Bretton Woods-kreditsystem), eller unødvendig (som at fremskynde udviklingen af laser- og fusionsplasma-teknologier i alle nationer), eller endog latterlig (som at nationer samarbejder om at kolonisere Månen og udforske Mars). Disse politikker er den sidste chance for fred nu – den allersidste chance.

Schiller Instituttet iværksatte den 25. februar en underskriftsindsamling i denne krise: "Indkaldelse til en international konference for at etablere en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling for alle nationer".

Skriv under her.

"Enhver person", opfordrede Helga Zepp-LaRouche i dag, "bør med alle midler bestræbe sig for at udbrede denne

underskriftsindsamling {og diskutere den}." Få andre til at diskutere den og til at skrive om den i alt fra internet-kommentarer til simple læserbreve. "Blot 50 førende personer i verden, der opfordrer til at fremme denne idé, kunne sammenkalde en vigtig konference."

Spørg, hvorfor så mange millioner mennesker for 60 år siden i oktober i år var så alarmerede over, at atomkrig truede dem; og nu, efter 25 års krig og med verdens næststørste atommissilstyrke i højeste beredskab, lader folk som om det ikke kan ske. Måske var vi dengang mere moralsk egnede til at overleve?

En effektiv, omfattende mobilisering for denne underskriftindsamling og denne konference er det eneste anliggende, der kan skabe et alternativ til den yderligere udvikling hen imod en verdenskrig. Underskriftindsamlingen er bogstaveligt talt blevet udarbejdet for at civilisationen kan overleve.

Udvalgt billede: Pexels

**Den militære operation i
Ukraine er en åbenlys
påmindelse om behovet for at
skabe
en ny sikkerheds- og**

udviklingsarkitektur

Den 24. februar (EIRNS) –“Før vi endelig og uigenkaldeligt når det punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage i menneskehedens historie – det punkt, hvor en global, atomkrig udsletter den menneskelige art – må vi handle prompte for at rette op på den absolutte katastrofe, som EU’s og USA’s imperialistiske politik har skabt i Ukraine og i relationen til Rusland og Kina. Og vi må især fjerne årsagerne til denne civilisationskrise, før vi når et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage.” Sådan skrev Helga Zepp-LaRouche i en artikel den 8. marts 2014. Otte år senere er hendes analyse absolut helt rigtig.

NATO’s og USA’s manglende evne til at reagere seriøst på Ruslands sikkerhedskrav fra december 2021, har ført til en situation, hvor præsident Putin vurderede, at han ikke havde andet valg end at iværksætte en “speciel militæroperation” i Ukraine for at opnå en demilitarisering og afnazificering af landet, før situationen i Ukraine, herunder stigende mængder materiel og udenlandske militærpersoner, skabte en aldeles uudholdelig sikkerhedstrussel.

Den bogstaveligt talt nazistiske trussel i Ukraine, der blev installeret ved dette kup, blev beskrevet i en omfattende redegørelse, der blev offentliggjort af {Executive Intelligence Review} i februar 2014: “Western Powers Back Neo-Nazi Coup in Ukraine”. (Kilde)

Rødderne til den civilisatoriske krise, der driver det vanvittige stormløb mod en konflikt med Rusland og Kina, er det transatlantiske finanssystems disintegration, og den kuldsejlede plan om at bruge militære trusler og “grøn” afpresning for at opretholde den transatlantiske elites unipolære overherredømme.

Som det fremgår af Schiller Instituttets

underskriftsindsamling af 23. februar – som får et stigende antal underskrifter – “bag denne meget reelle krigsfare og årsagen til denne fare, ligger sammenbruddet af hele det transatlantiske finanssystem – City of London og Wall Street, ejerne af dette bankerotte system, er desperate efter at ødelægge ethvert fungerende alternativ til deres system – såsom Ruslands og Kinas alliance – og det finansielle etablissement har åbent tilkendegivet, at det er det, der er på spil.”

Vil dette etablissementets vanvittige krav om underkastelse blive overvundet og erstattet af et nyt paradigme, en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer? Svaret ligger i vores hænder. Slut dig til LaRouche-bevægelsens bestræbelser for at kræve en omgående sammenkaldelse af en international konference, i lighed med den der udformede den Westfalske Fred.

Underskriftsindsamlingen er tilgængelig på dansk her:

https://www.skrivunder.net/krig_eller_fred

Udvalgt billede: Shane Aldendorff, Pexels

**Nu med de første prominente underskrivere:
Underskriftindsamling:**

Indkaldelse til en international konference for at etablere en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling for alle nationer

Se de første prominente underskrivere nedenunder.

23. februar 2022 – I lyset af den eskalerende Ukraine-krise spørger folk rundt om i verden indtrængende sig selv og deres politiske ledere, hvor det hele skal ende. Er dette på vej mod en meget stor, måske endda termonuklear, global konfrontation? Står vi over for en omvendt, farligere Cuba-krise? Vil menneskeheden overhovedet overleve?

Bag denne meget reelle krigsfare og årsagen til denne, ligger sammenbruddet af hele det transatlantiske finanssystem. En spekulationsboble af derivater og gæld på næsten 2 billiarder dollars er allerede ved at gå op i røg. En proces med hyperinflation er blevet udløst globalt, med et ledsagende sammenbrud af de vestlige nationers fysiske økonomier. City of London og Wall Street, ejerne af dette bankerotte system, er desperate efter at ødelægge ethvert fungerende alternativ til deres system – såsom Ruslands og Kinas alliance omkring Bælte- og Vej-initiativet, som nu omfatter næsten 150 nationer – og det finansielle etablissement har åbent erkendt, at det er det, der er på spil.

Det samme har Vladimir Putin, som med rette har erklæret, at USA's/Storbritanniens/NATO's ubarmhjertige ekspansion mod øst, op til Ruslands grænser, er drevet af denne økonomiske politik, og at den truer Ruslands nationale sikkerhed på en

måde, som Rusland ikke kan acceptere.

For at standse fremdriften mod krig, er det derfor nødvendigt at anvende en mere gennemgribende tilgang, nemlig at etablere et helt nyt paradigme, som vil sikre sikkerheden og den økonomiske udvikling for alle nationer på jorden. Den eneste nyere præcedens for dette i Vesten, er den Westfalske Fred fra 1648, som satte en stopper for 150 års religionskrige i Europa. Den blev først udformet på det tidspunkt, hvor alle parter indså, at hvis de fortsatte ad deres nuværende vej, ville der ikke være nogen vindere og meget få overlevende. De valgte at skabe et nyt paradigme, baseret på forsvaret af den andens interesser, og på den forudsætning at alles sikkerhed var den grundlæggende forudsætning for hver parts sikkerhed.

Det er den vigtigste læresætning af den Westfalske Fred for i dag. Verden står i dag ved en lignende skillevej. Hvis den nuværende geopolitiske politik fortsætter, udgør en atomkrig en meget reel mulighed – hvorefter der ikke vil være nogen vindere, og sandsynligvis heller ingen overlevende.

I stedet må der straks indkaldes til en international konference, i stil med det Westfalske Fredsinitiativ. Den grundlæggende opgave for alle parter er at sikre, at der tages hensyn til de centrale økonomiske og sikkerhedsmæssige interesser for hver enkelt part – med andre ord en orden baseret på den andens fordel, på det fælles bedste, eller den almene velfærd, og på en grundlæggende kærlighed til hele menneskeheden.

Det økonomiske system må også omformes drastisk for at give udtryk for dette livssyn. Den berømte amerikanske økonom Lyndon LaRouche specificerede meget detaljeret, hvordan et sådant system ville fungere, baseret på det han kaldte sine Fire Love:

Den øjeblikkelige genindførelse af Glass/Steagall-loven, som blev iværksat af den amerikanske præsident Franklin D.

Roosevelt, uden ændringer, hvad angår handlingsprincippet. Det betyder, at hele den spekulative finansboble skal underkastes en konkursbehandling.

En tilbagevenden til et system med topstyret og nøje defineret nationalt banksystem, som angivet af USA's første finansminister, Alexander Hamilton.

Formålet med brugen af et sådant føderalt kreditsystem er at skabe højproduktive udviklingsforløb med henblik på at forbedre beskæftigelsen, med den ledsagende hensigt at øge den fysisk-økonomiske produktivitet og levestandarden for personer og husholdninger.

Vedtag et "lynprogram" med fusionsdrevet teknologi for at fremme de grundlæggende videnskabelige gennembrud, som ubegrænset økonomisk vækst og udvikling kræver.

Schiller Instituttet og dets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, udsender denne opfordring for at igangsætte den presserende internationale diskussion, der er nødvendig for at indkalde til en sådan konference og stoppe det såkaldte "Dommedagsur", før det slår midnat. Det er på høje tid, at institutioner og enkeltpersoner fra alle nationer træder frem og slutter sig til mobiliseringen for en international konference med henblik på at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer.

Skriv under på underskriftindsamlingen her på skrivunder.net:

Links til underskriftindsamlingen på andre sprog:

Spanish, Italian, French, Swedish, Arabic, Danish, Portugese, German, and Chinese.

North America (U.S. and Canada)		
--	--	--

Canada	Julian Fell	Biologist; Co-Director Area F, Regional Government of Nanaimo, British Columbia
Canada	Faisal Huda	CEO, BUNA Capital Inc.
Canada	Bill MacPherson	Past President, Applied Science Technologists and Technicians of British Columbia
Canada	John Stone	MChE, Member, Association of Professional Engineers, Geologists and Geophysicists of Alberta
United States	Dr. Athar Abbasi	Major, U.S. Army (Ret)
United States	Jon Baker	Agricultural Bank Loan Officer
United States	James Benham	State President, Indiana Farmers Union; Board Member, National Farmers Union
United States	Fr. Lawrence Bernard	Order of Friars Minor (OFM)
United States	Mike Callicrate	Farm leader, Kansas/Colorado
United States	Marshall Carter-Tripp	Foreign Service Officer (ret), former political science professor
United States	Victor Chang	US-China Forum, Inc.

United States	Alan Covey	Political activist
United States	Joel Dejean	LaRouche Independent Candidate for U.S. Congress – 38th District (Texas)
United States	Dr. Joycelyn Elders	Former U.S. Surgeon-General
United States	Frank Endres	Farm Leader, California
United States	Christopher Fogarty	Chair, Chicago Friends of Irish Freedom; author of “Ireland 1845-1850; the Perfect Holocaust, and Who Kept it 'Perfect'.”
United States	Graham Fuller	Former CIA Officer and Vice Chair of the National Intelligence Council
United States	Matthew Griener	City Council, Keota, Iowa
United States	Dr. Bihong Guan	Chairman, World Association of Chinee Elites
United States	DeWayne Hopkins	Former two-term mayor; current at- large Councilman, Muscatine, Iowa
United States	James Jatras	Former U.S. Diplomat and Advisor to U.S. Senate Republican Leadership

United States	Dr. Ernest Johnson	President Emeritus, Louisiana NAACP; civil rights attorney
United States	Wilbur Kehrli	National Board of Directors, American Blue Cattle
United States	George Koo	Chairman, Burlingame Foundation; retired international business consultant
United States	Keaten Mansfield	Center for Political Innovation, Chief of U.S. Staff
United States	Caleb Maupin	Founder and Director, Center for Political Innovation
United States	David Meiswinkle	Attorney and former President of the Lawyers' Committee for 9/11 Inquiry
United States	John O'Loughlin	
United States	Jeff Philbin	Nuclear Engineer, Technical Consultant, Independent Contractor
United States	Sam Pitroda	Inventor and entrepreneur; Chairman, Indian Overseas Congress

United States	Earl Rasmussen	Executive Vice President, Eurasia Center
United States	Diane Sare	LaRouche Independent Candidate for U.S. Senate – New York
United States	Naser Shahalemi	Executive Director, End Afghan Starvation
United States	John Shanahan	Editor, website: allaboutenergy.net
United States	Barbara Suhrstedt	International concert pianist
United States	Everett Suttle	Opera singer
United States	Bruce Todd	Former Independent candidate for NJ Lt. Governor; Retired Millwright, Local 715
United States	Mohammad Ashraf Toor, MD	Chairman, Pakistani American Congress
United States	Bob Van Hee	Redwood County Commissioner, Minnesota
United States	Zaher Wahab	Professor Emeritus of Education, former Advisor to the Afghanistan Ministry of Higher Education

United States	Alan Waltar	Retired Professor and Head, Dept. of Nuclear Engineering, Texas A&M University; Past President , American Nuclear Society
Europe		
Belgium	Frans Vandenbosch	Author of "Statecraft and Society in China"
Denmark	Tom Gillesberg	Director, Schiller Institute, Denmark; former parliamentary candidate
Denmark	Jelena Nielsen	Director, Russian-Danish Dialogue
Denmark	Jens Jørgen Nielsen	Former Moscow correspondent, Danish daily Politiken; author of books about Russia and Ukraine; a leader of Russian-Danish Dialogue
Denmark	Thomas Vissing	Director of a China-Nordic trading company
Denmark	Dr. Li Xing	Professor of Development and International Relations, Department of Politics and Society, Aalborg University

Donetsk People's Republic	Russell "Texas" Bentley	Journalist, Former Vice President of Donbass Humanitarian Aid
France	Jacques Cheminade	President, Solidarité et Progrès, former presidential candidate
France	Alain Corvez	Col. (Ret.), International strategy advisor; former advisor to the Commanding General of the United Nations Force in South Lebanon (UNIFIL)
France	Ali Ratsbeen	President, Academie Géopolitique de Paris
Germany	Dr. jur. Wolfgang Bittner	Author
Germany	Ole Doering	Professor, Hunan Normal University; Associate Professor, Dep't. for Global Health, Peking University; Privatdozent, KIT
Germany	Rainer Sandau	Technical Director, Satellites and Space Applications, International Academy of Astronautics (IAA)

Germany	Helga Zepp-LaRouche	Founder and Chairwoman, Schiller Institute
Greece	Leonidas Chrysanthopoulos	Ambassador ad Honorem; Secretary General, Black Sea Economic Cooperation Organization (BSEC), 2006-2012
Greece	George Tsobanoglou	Professor of Sociology, University of the Aegean
Italy	Mario Agostinelli	Chairman, Fondazione Energia Felice
Italy	Pino Arlacchi	Former Director, United Nations Drug Control Programme; Professor of Sociology, University of Sassari
Italy	Prof. Bruno Brandimarte	Professor of Electronic Measurement, Rome
Italy	Nino Galloni	Economist
Italy	Liliana Gorini	Chairwoman of Movisol (Movimento Internazionale per i Diritti Civili Solidarietà)
Italy	Prof. Fabio Massimo Parenti	Associate Professor of International Studies, CFAU, Beijing

Italy	Vincenzo Romanello	Nuclear Engineer, Founder of Atomi per la Pace (Atoms for Peace), Lecce.Italy
Italy	Alessia Ruggeri	Spokeswoman of Comitato per la Repubblica, Rome, Italy
Monaco	Aleksandar Krainer	Author, “Grand Deception: The Truth about Bill Browder, the Magnitsky Act and Anti-Russian Sanctions”; financial consultant
Netherlands	Guus Berkhout	Professor-Emeritus Geophysics, President of CLINTEL
Norway	Thore Vestby	Former mayor and MP; Cofounder, ICHI Foundation
Spain	Juan José Torres Núñez	Free-lance journalist, poet
Sweden	Hussein Askary	Southwest Asia Coordinator, Schiller Institute
Sweden	Kjell Lundqvist	Chairman, European Labor Party
Sweden	Ulf Sandmark	Chairman, Schiller Institute, Sweden
United Kingdom	Mike Robinson	Editor, The UK Column
Ibero-America/Caribbean		
Argentina	Enrique Juan Box	Media personality

Argentina	Luis Bragagnolo	Peronist leader; Veterinarian
Argentina	Roberto Fritzsche	Professor, Department of Economic Science, University of Buenos Aires
Argentina	Ruben Darío Guzzetti	Professor, Argentine Institute of Geopolitical Studies
Argentina	Juan Francisco Numa Soto	Constitutional Attorney
Argentina	Carlos Perez Galindo	Attorney at Law
Argentina	Alejandro Yaya	Vice President, Civilian Institute of Space Technology
Bolivia	Edwin De la Fuente Jeria	Former Commander in Chief of the Bolivian Armed Forces
Bolivia	Max Ibañez	Former Secretary of Grievance Resolution, National Federation of Electrical, Telephone and Water Workers of Bolivia

Bolivia	Sandra Marca Uscamayta	Integration Coordinator for the Peasant, Indigenous and Native Economic Organizations of Bolivia
Brazil	Jairo Dias Carvalho	Professor, Philosophy of Technology, Federal University of Uberlândia
Brazil	Igor Maquieira	Biologist; member of CLINTEL
Colombia	Mario Guillermo Acosta Alarcon	Scientist and author; General Director of CIFRA (Space Lab City)
Colombia	Ross Carvajal	Journalist
Colombia	Everardo Hernandez Pardo	Trade union leader
Colombia	Alba Luz Pinilla	Vice-President of DIGNIDAD Political Movement
Colombia	Pedro Rubio	President, Association of Officials of the General Accounting Office of the Republic
Dominican Republic	Ramon Emilio Concepcion	Attorney at Law; Presidential Pre-candidate for the PRM party (2020)
Dominican Republic	Ramon Gross	Post-graduate Professor, Catholic University of Santo Domingo

Dominican Republic	Dante Ortiz Nunez	Historian; Professor of History, Autonomous University of Santo Domingo
Dominican Republic	Domingo Reyes	Former professor of economics, Ph.D. in Higher Education
Dominican Republic	Rafael Reyes Jerez	TV producer, "Face to Face" and "Economics and Politics" on Chanel 69 Teleradioamérica
Haiti	Jhonny Estor	Founder, Renaissance-Haiti
Haiti	Dr. Garnel Michel	Physician and author; his book 'Bak Lakay' calls the diaspora to return and help rebuild Haiti
Mexico	Edith Cabrera	Founder and Director of "Coalition #24F Life and Liberty for Julian Assange"
Mexico	Oscar Ramon Castro Valdez	General Director, "Dossier Político" internet publication
Mexico	Daniel Estulin	Publicist

Mexico	Simon Levy	Founder, Cátedra México-China, National Autonomous University of Mexico (UNAM)
Mexico	Enrique Lopez Ochoa	Surgeon, Professor of Angiology, UNISON School of Medicine
Mexico	Daniel Marmolejo	Investigative journalist, winner of the 2019 National Journalism Award
Mexico	Marino Montoya Contreras	Journalist for El Centinela and LGM News
Mexico	Francisco Quezada	Mathematician; Professor Department of Sciences and Humanities, National Autonomous University of Mexico (UNAM)
Mexico	Antonio Valdez	Journalist
Mexico	Jaime Varela Salazar	Chemical Engineer; Former Director of the Department of Chemical Sciences, University of Sonora (UNISON)
Peru	José Antonio Benllochpiquer Castro	Vice President, Christian Democratic Party

Peru	Fernando Fauche	National Secretary, Christian Democratic Party
Peru	Adrian Flores Konja	Former Dean of Accounting Sciences, National University of San Marcos
Peru	Carlos Francisco Gallardo Neyra	President, Christian Democratic Party
Peru	Ruben Rojas	Nuclear Physicist
Peru	Milton Vela-Gutierrez	Professor, University of Lima
Venezuela	Emil Guevara Muñoz	Member of Parliament, Latin American Parliament (2006-2011)
Venezuela	Edgar Rodriguez Martinez	Alberto Adriani Foundation
Africa/Asia/Australia		
Africa	Tse Anye Kevin	Deputy President, State55 Afrika
Australia	Trudy Campbell	Australian Citizens Party
Congo, Republic of	Diogène Senny	President of Ligue Panafricaine – UMOJA Congo; Coordination avec les Partis Panafricanistes
Guinea	Jacques Bacamurwanko	Former Ambassador of Burundi to the United States

Iraq	Mustafa Jabbar Sanad	Member, Council of Representatives (Parliament), Basrah
Lebanon	Basham El Hachem	Professor of Political Sociology, Doctoral School, l'Université du Liban
Malaysia	Dr. Isharaf Hossain	President & Principal Research Fellow, Muslim World Research Center (MWRC), Kuala Lumpur.
Mozambique	Samo Fernando Soares da Manhiça	Executive Director, International Alliance for Development – Mozambique
Pakistan	Shakeel Ahmad Ramay	Chief Executive Officer, Asian Institute of Eco-Civilization Research and Development (AIERD), Islamabad
Pakistan	Khalid Latif	Executive Director, Center of Pakistan and International Relations (COPAIR); Program Director (Middle East)
Yemen	Fouad Al-Ghaffari	President, ALBRICS Yemeni Youth Parliament

Panel 2:

Tale af Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets konference, "100 sekunder til midnat på dommedagsuret: Vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur!"

Den 19. februar 2022

HELGA ZEPP-LAROUCHE: God eftermiddag, god aften, alt efter hvor på planeten du befinder dig.

Hvis man ser på den nuværende strategiske situation ovenfra, ud fra historiens lange historiske bue, hvordan skal menneskeheden så skænke sig selv institutioner, der sikrer dens overlevelse på lang sigt, samt ud fra den nuværende dynamik mellem et Kina i fremgang og Asien generelt og et svigtende vestligt liberalt system, synes det at være indlysende, at resultatet af denne historiske æra må være et nyt paradigme i de internationale relationer. Fortsættelsen af geopolitik, som i øjeblikket har bragt os på randen af atomkrig, og det vanvid som ingen steder kommer tydeligere til

udtryk end i den militærdoktrin, der ligger bag manøvre "Global Lightning", som forudsætter en langvarig atomkrig – denne geopolitik må erstattes af en international sikkerhedsarkitektur, der garanterer sikkerhedsinteresserne for alle nationer på jorden, herunder Rusland og Kina samt udviklingslandene.

Konfucius tilskrives den idé, at det første, der skal til for at løse et problem, er at bringe orden i begreberne, for hvis begreberne er i uorden, fører det til misforståelser, som fører til skænderier, som fører til rystelse af statens fundament, og der kan ikke være nogen harmoni i verden. Derfor er det en af de mest presserende opgaver at klarlægge forskellen mellem den historiske sandhed om, hvad der er sket i løbet af de sidste godt 30 år, siden Sovjetunionens opløsning, og den officielle "beretning", der fortælles i de vestlige mainstream-medier, og faktisk i disse dage nu på sikkerhedskonferencen i München, hvor en bred repræsentation af eliten i NATO-fraktionen er til stede. Og hvor det ser ud til, at udenrigsminister Tony Blinken og den tyske udenrigsminister Annalena Baerbock synes at være to alen ud af et stykke – hvilket er et forbløffende skuespil.

Disse kræfters officielle linje er, at Putin er aggressoren, at Rusland er det eneste land, der har ændret grænserne i Europa i efterkrigstiden med magt, nemlig på Krim, og at den eneste relevante kamp er mellem de liberale demokratier og de aggressive, autokratiske stater, at NATO aldrig har gjort noget forkert, og at Rusland nægter suveræne lande som Ukraine retten til at vælge den alliance, de ønsker at være en del af. Det sidste, disse medier og politikere ønsker, er en præcis undersøgelse af, hvordan denne nuværende situation er opstået.

Men at tingene sættes på plads, er en uomgængelig forudsætning for at nå frem til en positiv løsning på den nuværende situation. Sovjetunionens sammenbrud betød ikke den vestlige liberale models overlegenhed. Det kollapsede af præcis de årsager, som Lyndon LaRouche identificerede i 1984, nemlig

dets tilslutning til Ogarkov-doktrinen, afvisningen af at acceptere præsident Reagans tilbud om at samarbejde om det, der senere blev kaldt det Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), som min afdøde mand Lyndon LaRouche var ophavsmand til, og fastholdelsen af principperne for det, som den sovjetiske økonom Preobrazhensky havde betegnet som "primitiv social akkumulation". Pave Johannes Paul II advarede dengang eftertrykkeligt om, at Vesten ikke skulle drage den konklusion, at de var moralsk overlegne, og som bevis herpå pegede han på udviklingssektorens tilstand, der var fattig og underudviklet, som et biprodukt af det vestlige liberale system.

I denne periode mellem Berlinmurens fald og Warszawa-pagtens opløsning, var der en reel chance for noget helt nyt: Kommunismen var forsvundet, Vesten havde ikke længere nogen fjende, og Lyndon LaRouche og hans bevægelse havde først foreslået den produktive trekant, Paris-Berlin-Wien, og derefter, efter Sovjetunionens sammenbrud, Den eurasiske Landbro som grundlag for skabelsen af en fredsordning for det 21. århundrede.

Den tidligere amerikanske ambassadør i Moskva, Jack Matlock, har gentagne gange eftertrykkeligt hævdet, at Sovjetunionen ikke udgjorde nogen trussel i de sidste år af sin eksistens, og at Den kolde Krig ikke sluttede med Sovjetunionen, men at den faktisk var slut to år tidligere, fordi Gorbatsjov havde accepteret en demokratisering af Østeuropa og forskellige interne reformer, hvilket en stor del af den russiske befolkning hadede ham for, og betragtede ham som en forræder, i modsætning til folk i Vesten og især i Tyskland, som i store folkemængder råbte: "Gorby! Gorby! Gorby!"

Argumentet om at der aldrig blev givet noget løfte til Rusland om, at NATO ikke ville udvide sig mod øst er en åbenlys løgn, som er blevet afsløret af samtidige vidner såsom Matlock. Der foreligger en diskussion af den daværende amerikanske udenrigsminister, James Baker III, den 9. februar 1990, hvor

han bekræftede over for Gorbatsjov, at NATO "ikke ville rykke en tomme mod øst". Og for ganske nylig, på spektakulær vis, af Roland Dumas, den daværende franske udenrigsminister. Tydeligvis, på grund af den akutte krigsfare, brød han for fem dage siden sin mangeårige tavshed og vidnede i et langt interview med den franske hjemmeside "Les Crises" om det, han havde fortalt vores franske repræsentant, Jacques Cheminade, privat, allerede tre år forinden: at der dengang var en meget vigtig forhandling om nedrustning og demilitarisering af Warszawa-pagten i gang.

Dumas sagde: "og diskussionen begyndte således. Det var den russiske diplomat som via Gorbatsjov, men også via den russiske udenrigsminister, Sjevardnadze, bad om ordet, og som sagde: "Vi, den russiske delegation, vil gerne vide, hvad der kommer til at ske med NATO's bevæbning i forbindelse med nedrustningen? Og vi kræver," jeg husker det tydeligt; han var formel, "at de allierede tropper overholder to forpligtelser". Den første, hvor han var meget sentimental, er den der vedrører bevarelsen af monumenter i alle de sovjetiske lande, til minde om den sovjetiske hærs ære. Den anden er, at der skal være en forpligtelse for Warszawa-pagtens og NATO's tropper, og at der ikke må ske nogen forskydning af NATO-tropper i de områder af Sovjet-pagten, der skal afvæbnes." Og på spørgsmålet om hvorfor det ikke blev nedfældet i de egentlige traktater, sagde han: "Det blev ikke nævnt. Det vil sige, at folk, så påpasselige som amerikanerne, folk i Atlant-alliancen, vi anmodede ikke om, at det blev nedskrevet. Det er muligt, men i forhold til karakteren af den generelle diskussion, det vil sige et forsøg på at afvæbne for at gøre en ende på truslen om krig, for det var det der betød noget, og for at forberede en anden periode i forbindelse med en tid, som var nedrustning, var det logisk.

"Så denne diskussion fandt sted: Den fandt først og fremmest sted, fordi russerne bad om det, fordi vi støttede det – først mig selv, og ligeledes amerikanerne, og naturligvis tyskerne."

Jack Matlock understreger, at løftet om at selv før Sovjetunionens afslutning, var det almindeligt accepteret, at sikkerhed måtte betyde sikkerhed for alle, og at der var et argument, hvor Gorbatsjov retfærdiggjorde en reduktion af oprustningen af det sovjetiske militær. Matlock fortæller også, at præsident Bush senior i en af sine sidste taler i Kiev, da der stadig var et Sovjetunionen, rådede ukrainerne til, at de burde tilslutte sig Gorbatsjovs frivillige føderation, som han foreslog, og han advarede ukrainerne mod "selvmorderisk nationalisme".

Lad os se videoen fra den tyske udenrigsminister Hans-Dietrich Genscher, som bekræftede dette meget tydeligt.

FORTÆLLER: Til gengæld for tysk enhed lovede Vesten at undlade at lade NATO rykke længere mod øst. I Washington afgiver den daværende udenrigsminister vidtrækkende løfter.

HANS DIETRICH GENSCHER: Vi blev enige om, at det ikke er hensigten at udvide NATO's forsvarsområde mod øst. Det gælder i øvrigt ikke kun med hensyn til D.D.R. [Østtyskland], som vi ikke ønsker at indlemme der, men det gælder helt generelt.

[skærmvisning – "1999": Videoen viser udenrigsminister Madeleine Albright og tre udenrigsministre på et podium. Bag dem ses USA's, NATO's og andre flag.]

FORTÆLLER: Et kortvarigt løfte. De første østeuropæiske lande bliver optaget i NATO. Udenrigsminister Madeleine Albright stråler, da hun omfavner sine kolleger fra Polen, Tjekkiet og Ungarn. Et truende greb set fra Moskvas synspunkt. Men de er for svage til at reagere. [slut video]

ZEPP-LAROCHE: Så, man har Dumas, Genscher, Matlock, som alle bekræfter, at disse løfter blev aftalt, og som klart modsiger den officielle erklæring om, at sådanne løfter aldrig blev afgivet, hvilket NATO's generalsekretær, Jens Stoltenberg, altid gentager.

Så sent som i dag rapporterer Spiegel Magazine i Tyskland om et nyligt fremkommet, tidligere hemmeligt, klassificeret dokument i det britiske nationalarkiv, som blev opdaget af den amerikanske politolog Joshua Shiffrin, om et møde mellem de politiske ansvarlige for udenrigsministerierne i USA, Storbritannien, Frankrig og Tyskland i Bonn den 6. marts 1991. I dokumentet står der, at alle var enige om, at et NATO-medlemskab for de østeuropæiske lande ville være uacceptabelt. Jürgen Chrobog, repræsentant fra Bonn, citeres: "At en udvidelse af NATO hinsides Elben ville være uacceptabel. Derfor bør Polen og de andre lande ikke tilbydes NATO-medlemskab."

USA's repræsentant på dette møde, Raymond Seitz, var enig i, at de under 2+4-samtalerne havde lovet Sovjetunionen, at NATO ikke ville udvide formelt eller uformelt mod øst.

Spiegel påpeger, at russerne allerede i 1993, længe før Putin, klagede over, at en udvidelse af NATO mod øst ville krænke ånden i 2+4-samtalerne. Det blev ikke skrevet ned, men begge parter handlede i 1990 i god tro, noget, som tilsyneladende er [gået] helt tabt.

Allerede dengang blev den gode tro imidlertid ikke delt af alle. I stedet for et nyt system, der ville yde sikkerhed for alle, hvilket også kunne have omfattet Ruslands optagelse i NATO, startede de neokonservative i USA og deres britiske kolleger "Projektet for et Nyt amerikansk Århundrede", som var et initiativ til at opbygge en unipolær verden. Den irrationelle opstemthed overtog ikke kun markederne, som Alan Greenspan bemærkede på et tidspunkt i 90'erne, men det var euforien over, at det vestlige liberale system havde "vundet" Den kolde Krig, som blev den fortælling, der erstattede den historiske kendsgerning.

Francis Fukuyamas tåbelige og fuldstændig grundløse, forkerte argument om historiens afslutning, som betød, at det liberale demokrati ville brede sig til alle lande på verdensplan,

begyndte at lægge et røgslør over de vestlige etablissemeters tankegang. Måden, hvorpå denne unipolære verden skulle oprettes, var imidlertid ikke så smuk. Farverevolutioner – orange, rosa, hvide, gule, arabiske – næsten hele regnbuens spektrum – blev støttet med milliarder af dollars: 5 milliarder dollars til Ukraine alene, til NGO'ere, før 2014, som Victoria Nuland åbenlyst pralede med. Det omfattede støtte til et kup i Kiev i 2014, som bragte offentligt bekendende nazistiske kræfter i Stepan Banderas tradition til magten; netværk, som var blevet opretholdt af NATO's efterretningstjenester i organisationer som den Anti-Bolsjevikiske Blok af Nationer i efterkrigstiden med henblik på en potentiel konfrontation med Sovjetunionen.

“Så disse efterretningstjenester vidste præcis, hvem der udførte kuppet på Maidan. Det var som en reaktion på den brutale undertrykkelse af den russisktalende befolkning i Ukraine, at folk på Krim ved en folkeafstemning stemte for at de ønskede at tilslutte sig Rusland, så der var ingen tvungen ændring af Krims grænser.”

Naturligvis skulle FN-pagten og folkeretten i denne proces erstattes af en “regelbaseret orden”. Dette skete med omfattende støtte fra Tony Blair, som i 1999 i Chicago argumenterede for humanitære interventionistiske krige, “retten til at beskytte”: at man måtte erklære afslutningen på den Westfalske Fred.

Omstændighederne omkring den 11. september, som Lyndon LaRouche havde advaret om ni måneder før det skete, som en “Reichstagsbrand”, der var ved at ske, hvilket eliminerede en betydelig del af borgerrettighederne i USA og dannede grundlaget for de endeløse krige, begyndende med Afghanistan – den første krig baseret på løgne. Det der fulgte, var Colin Powells løgne over for FN i 2003 om masseødelæggelsesvåben i Irak, efterfulgt af krigene i Libyen med mordet på Gaddafi, forsøget på at vælte Assad-regeringen i Syrien og direkte og indirekte talrige andre militære operationer: Resultatet var

millioner af døde og sårede og millioner af flygtninge.

Var alt dette i USA's eller Vestens interesse i almindelighed?

Resultatet var et gigantisk tilbageslag. Putin, som i de første år af sit præsidentembede havde mange beundrere i Vesten, blev i stigende grad upopulær hos arkitekterne af den unipolære verden, fordi han ikke underkastede sig den "regelbaserede orden". Han begyndte at genrejse Ruslands rolle som en aktør i verden. I 2008 i Georgien og i 2015 i Syrien og nu for nylig ved at kræve, at NATO's ekspansion mod øst ikke blot stoppes, men også tilbageføres til 1997-status, og ved at kræve skriftlige, juridisk bindende garantier fra USA og NATO om, at Ukraine aldrig bliver medlem, at der ikke må være offensive våbensystemer langs den russiske grænse, og at NATO ikke rykker længere mod øst.

Hvis man ser på de sidste 30 års historie, er dette faktisk et ganske beskedent krav. Også i lyset af, at Ukraine ikke opfylder kravene i NATO-traktatens artikel 5 og 10, som general Kujat, den tidligere stabschef for Bundeswehr, korrekt hævder.

I mellemtiden har et andet udslag af modstand mod den "regelbaserede orden" fået en fremtrædende plads. Kina, som havde sin egen plan for en eurasisk landbro, reagerede meget positivt på de programmer, som Schiller Instituttet foreslog for en ny silkevej, men som i første omgang mislykkedes. Det var for økonomisk svagt til at gennemføre disse planer efter den såkaldte "Asien-krise" i 1997, hvor nogle asiatiske landes valutaer blev brutalt spekuleret i sänk af folk som Soros, der på en uge frarøvede landene det, som deres befolkninger havde oparbejdet i årtier.

Kinas reaktion på denne hændelse og de overordnede mål om fattigdomsbekæmpelse i hele verden var præsident Xi Jinpings bekendtgørelse af Den nye Silkevej i 2013 i Kasakhstan. Dette uden sammenligning største infrastrukturprojekt i historien er

blevet en omfattende succeshistorie med næsten 150 involverede lande. Men især Kinas fortsatte økonomiske fremgang som lokomotivet i Bælte- og Vej-Initiativet fik fortalerne for den unipolære verden og deres finansfolk i City of London, Wall Street og Silicon Valley til i stigende grad at karakterisere Rusland og Kina som "autokratiske", "autoritære" og værre ting.

Disse angreb havde som forventet den følgevirkning, der var et mareridt for folk som Zbigniew Brzezinski, Dick Cheney og beslægtede, nemlig at disse to lande – Rusland og Kina – har skabt et partnerskab uden fortilfælde. Den 4. februar, i begyndelsen af de Olympiske Vinterlege i Beijing, underskrev præsident Putin og præsident Xi Jinping et dokument om et omfattende strategisk partnerskab, som ifølge deres egne beskrivelser udgør en model for de fremtidige internationale forbindelser mellem nationer, der vil være baseret på gensidig hensyntagen til den andens interesser inden for det fulde spektrum af økonomiske, politiske, kulturelle og militære områder. [<http://en.kremlin.ru/supplement/5770>]

Denne aftale har formelt sat en stopper for ideen om en unipolær verden. Det er en historisk kendsgerning, der er kommet for at blive, ikke mindst fordi den kombinerer Ruslands marginale militære overlegenhed med den kinesiske økonomiske styrke, og i praksis indebærer det, at den slags trusler, som blev fremsat af de to unavngivne embedsmænd fra Det Hvide Hus, om at USA i tilfælde af en invasion af Ukraine ville forhindre Rusland i at diversificere fra olie og gas og nægte det adgang til avancerede teknologier. Aftalen mellem Kina og Rusland har gjort denne trussel forældet.

Det er nu på tide, at alle klart tænkende og fredselkende mennesker i Vesten genovervejer den strategiske og historiske situation uden fordomme eller ideologiske tilbøjeligheder. Hvis menneskeheden skal have en sikker og lykkelig fremtid, må vi opgive den geopolitiske tankegang i form af konfrontation og erstatte den med en plan for samarbejde mellem alle

nationer med henblik på en fælles fremtid for menneskeheden. For det er hvad vi har, på godt og ondt.

Det er på høje tid at erklære NATO for forældet og erstatte det med en international sikkerhedsarkitektur, som garanterer sikkerhedsinteresserne for alle nationer på planeten. I stedet for at behandle det nye omfattende partnerskab mellem Rusland og Kina som en fjendtlig sammenslutning, der skal bekæmpes med et nyt våbenkapløb, bør Europas, USA's og andre kontinenters nationer signalere, at de er villige til at indgå i en ny "westfalsk" fredsforhandling, som vil være baseret på den andens interesser og alles fælles bedste. Det stod klart for de kræfter, der forhandlede denne traktat fra 1644-1648, at der ikke kunne være nogen vinder i fortsættelsen af Tredivårskrigen, som i virkeligheden var kulminationen på 150 års religionskrig i Europa, hvor en tredjedel af befolkningen og værdierne var blevet ødelagt.

I dag ville det være så meget mere klart for alle parter, at en fortsættelse af konfrontationen, herunder truslen om atomar udryddelse af hele menneskeslægten, ikke vil efterlade nogen som vinder.

En sådan ny Westfalsk Traktat må være baseret på principper, som er i overensstemmelse med naturloven og lovmæssigheden i det fysiske univers. Den skal afspejle skønheden i den menneskelige art, som er den eneste hidtil kendte art, der er udstyret med kreativ fornuft, hvilket adskiller os fra alle dyr og andre former for liv. Naturligvis skal den nye Vestfalske Traktat ligesom den oprindelige Vestfalske Fred omhandle alle specifikke emner som Minsk II-aftalerne og andre territoriale knaster, men også vor tids store udfordringer som f.eks. et globalt sundhedssystem til bekæmpelse af pandemier, afhjælpning af den globale hungersnød af bibelske dimensioner, som [den administrerende direktør for FN's Verdensfødevareprogram] David Beasley taler om, afhjælpning af fattigdom i hele verden og andre anliggender, der vedrører hele menneskehedens fælles bedste.

Den umiddelbare opgave, der ligger foran os, er at organisere alle landes samarbejde med projekter i Bælte- og Vej-initiativet, som allerede er beskrevet meget mere detaljeret i den rapport, vi offentliggjorde i 2014: "Den nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen", en omfattende plan for udvikling og integration af alle klodens kontinenter. Den skal tage fat på den umiddelbare fare for et systemisk sammenbrud af det transatlantiske finanssystem, som de Fire Love, der blev udformet af Lyndon LaRouche for mange år siden, er den tilgængelige løsning på. (https://larouchepub.com/lar/2014/4124four_laws.html) Og den skal definere de områder, hvor der er brug for et nødvendigt internationalt samarbejde, såsom den hurtigst mulige realisering af en ny økonomisk platform baseret på termionuklear fusionsenergi, for at opnå energi- og råvaresikkerhed for alle nationer. Den skal definere fredeligt samarbejde inden for rumforskning, rumfart og kolonisering af rummet.

Vi er den kreative art, og det er nu det rette tidspunkt i vores historie til at bevise det.

Et sidste punkt. Hvis man sammenligner den Westfalske Freds succes med Versailles-traktatens totale fiasko, som ikke tog hensyn til alle deltagende parters interesser, men blot udgjorde optakten til den næste verdenskrig, så burde det være indlysende, at princippet om alle nationers suverænitet, forenet af et højere mål om én menneskehed, skal opretholdes.

Vi bør derfor vende tilbage til ånden fra Berlinmurens fald, som kunne have været en "menneskehedens stjernestund" (på tysk eine Sternstunde der Menschheit), og potentialet i 2+4-aftalen, som ikke blot var en egentlig fredstraktat, der afsluttede efterkrigstiden og teoretisk set etablerede den tyske suverænitet, men som alle ved, er denne suverænitet som følge af den ovenfor beskrevne udvikling aldrig kommet til udtryk i tyskernes bevidsthed, hvor ordet "suverænitet", i modsætning til Frankrig, hvor suverænisterne er i flertal,

ikke engang er kendt af den gennemsnitlige borger i Tyskland. Det skal der også rettes op på og gøres noget ved.

Så lad os vende dette yderst farlige øjeblik til en chance for at skabe en ny æra for menneskeheden. Lad os skabe en ægte "menneskehedens stjernestund", som er den udødelige art værdig, som vi er skabt til at være.

Mange tak.

At skrive et nyt kapitel i menneskehedens historie

Den 17. februar (EIRNS) – "Hvorfor Ukraine? Hvorfor nu?"

Skønt det, der var blevet bekendtgjort som dagen for Ruslands invasion af Ukraine, er kommet og gået, og mens Rusland mobiliserer for at flytte tropper fra sine vestlige grænseregioner og Hviderusland tilbage til deres baser, er den enorme trussel om militær konflikt ikke aftaget. Der lyder fortsat skingre råb fra USA, Storbritannien, NATO og de etablerede medier. Og truslen kan ikke løses ved tiltag på selve den "ukrainske" arena.

Den strategiske krise, der manifesterer sig i det østlige Ukraine, har ikke sin oprindelse i denne region og kan ikke forstås som en hændelse. Den er det lokale udbrud af en uforløst spænding, der er indeholdt i konflikten mellem de fysisk-økonomiske forudsætninger for en voksende og velfungerende menneskehed og det døende, unipolære angloamerikanske geopolitiske system, som ikke tolererer nogen rivaler til sit herredømme.

Selve dette oligarkiske systems eksistens, er truet af Kinas fremgang og Ruslands uafhængighed. Det er truslen mod denne oligarkiske identitet, der er drivkraften bag de konflikter, der i øjeblikket udspiller sig i Ukraine og Taiwan. Det er de bankerotte, hyperinflationære økonomier i det transatlantiske område, som kræver mere end uendelige redningspakker for at bevare deres position. Og det er denne elites anti-menneskelige natur, der kommer til udtryk i den nulvækstfascisme, som skal gennemtvinges i form af "grønne" forordninger.

Men den fælles aftale af 4. februar mellem Rusland og Kina udtrykker på det skarpeste, at det anglo-amerikanske finansielle nulvækst-imperium er fortid: "I dag gennemgår verden betydningsfulde omvæltninger, og menneskeheden er på vej ind i en ny æra med rivende udvikling og dybtgående transformationer... Der er opstået en tendens til en omfordeling af magten i verden, og det internationale samfund viser en stigende efterspørgsel efter lederskab, der tilstræber en fredelig og gradvis udvikling."

Det såkaldte Vestens "regelbaserede orden", vil blive fremtidens "internationalt lovbaserede orden". Det er slut med at bruge "demokrati" og "menneskerettigheder" som påskud for at blande sig i andre nationers anliggender. Sikkerhed skal antage en global, inkluderende karakter. NATO har overlevet ethvert nyttigt formål, som det havde engang, og det er på tide at "i fællesskab opbygge internationale forbindelser af en ny karakter". Denne relation mellem Rusland og Kina "har ingen begrænsninger", og "der er ingen 'forbudte' samarbejdsområder".

Truslen om krig, en atomkrig, der kan afslutte civilisationen, kan kun overvindes ved globalt at indføre et nyt paradigme for internationale relationer og med en medmenneskelig selvforståelse. De bankerotte anglo-amerikanske eliter, kan ikke længere få lov til at pålægge hele jorden deres dagsorden. Verden – herunder helt klart USA selv! – må

frigøres fra menneskehedens dårlighed, for at tage de smukke og inspirerende udfordringer op med at mestre fusionsenergi, at afskaffe fattigdommen på verdensplan inden for et årti, at udvide vores evner i rummet og at revolutionere jordens infrastrukturplatforme.

Faren og løftet i dette øjeblik, hvor paradigmer brydes, er emnet for Schiller Instituttets konference på lørdag: "100 sekunder til midnat på dommedagsuret": Vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur!"

Udvalgt billede: Cottonbro, Pexels

Schiller Instituttets konference på lørdag: "100 sekunder til midnat"

Den 15. februar (EIRNS) – Mens der vil ske flere skift i det internationale politiske terræn i de næste 72 timer, vil lørdagens konference i Schiller Instituttet, "100 sekunder til midnat på dommedagsuret: Vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur!" inddrage disse momentane skift af det taktiske landskab. Som grundlæggeren af {Executive Intelligence Review}, Lyndon LaRouche, engang i en anden, men sammenlignelig situation bemærkede: "Verden er gået ind i en overgangsperiode, hvor gamle metoder med hensyn til vurdering og orientering er ubrugelige, og endog modstridende, for den konkrete vurdering af de fleste af de nye fænomener i den strategiske og nationalt-taktiske udvikling. Af denne grund er meget få personer i verden ... intellektuelt oplært til at

forstå de processer, som vil være afgørende for udfaldet af nogle af de nærmeste uger og måneder, der ligger umiddelbart foran os.”

Der vil uden tvivl dukke modstridende historier op i de kommende timer og dage – forudsat at der {er} kommende timer og dage – om, hvad der sker eller vil ske i de forskellige forhandlinger, der involverer Tyskland, Frankrig, Ukraine, USA og Rusland. {EIR} vil forsøge, ikke blot at “formidle nyhederne”, men snarere at gribe ind i den aktuelle historie og fremme den, ved hjælp af en metode til statskunst baseret på LaRouches fire love for fysisk økonomi, som undertiden kort og godt kaldes ” modsætningernes sammenfald “. Denne metode til politisk beslutningstagning, som LaRouche og Helga Zepp-LaRouche forfægter, ses i strategiske løsningsforslag som “Operation Ibn Sina”, der for nylig blev præsenteret i det netop udsendte fælles forum mellem Schiller Instituttet og Russian International Affairs Council (RIAC), “Den humanitære krise i Afghanistan: På vej til en langsigtet løsning”. <https://schillerinstitut.dk/si/2022/02/faelles-video-konference-raadet-for-internationale-anliggender-i-rusland-og-schiller-instituttet-torsdag-den-10-februar-kl-14/>

Metoden indebærer, at man tager udgangspunkt i verdens behov som helhed – fødevarer, rent vand, sanitet, boliger, sundhedspleje og uddannelse – og udtænker nationale politikker og praksis, der resulterer i en vellykket skabelse af en teknologisk avanceret global platform, som kommer flest mulige verdensborgere til gode, hvilket øger planetens potentielle relative befolkningstæthed.

Krig, især forebyggende krig, der blev fordømt ved Nürnberg-processerne som en forbrydelse mod menneskeheden, er i modstrid med menneskeheden og dens efterkommeres generelle velfærd. Uanset oprindelsen, bør den rovdyragtige opfattelse, at “det grundlæggende organisationsprincip i samfundet er krig”, ikke på noget tidspunkt få lov til at blive “organisationsprincippet” for USA’s udenrigspolitik. Et

britisk domineret USA, en uacceptabel omstændighed, som eftertrykkeligt har været fremherskende siden Sovjetunionens sammenbrud i 1991, må erstattes af et borgerskab, der genetablerer denne nations sande identitet, ved at tilstræbe et samarbejde med Rusland, Kina, Indien og andre nationer, baseret på Den amerikanske Frihedskrigs oprindelige regeringsdokumenter, herunder Hamiltons Fire betænkninger om Økonomi, som Lyndon LaRouche har fremført i sit forslag om de Fire Love.

Den tidligere franske minister Roland Dumas, som var en central figur i forhandlingerne mellem NATO og Sovjetunionen efter 1989, har i sit seneste Les Crises-interview, som kan ses på Youtube, ikke efterladt nogen tvivl om, at han, James Baker og andre vestlige repræsentanter faktisk havde lovet Rusland, at NATO ikke ville udvides mod øst:

“I realiteten indså vi – Gorbatsjov, præsident Mitterrand og jeg selv, på det tidspunkt – at der ikke var nogen fredsaftale, der kunne afslutte krigen med Tyskland, og at det derfor var nødvendigt at gøre en ende på denne ustabile situation. Det er grunden til, at vi sammen med min ven Hans-Dietrich Genscher, den tyske udenrigsminister, udarbejdede en plan for at indlede forhandlinger om alle de mangler der var, eftersom der ikke var indgået nogen fredstraktat... Vi havde møder i London, møder i Paris og til sidst i Moskva for at få den sidste del af den globale aftale på plads i nærværelse af Gorbatsjov...” Hvad angår den senere diskussion om disponeringen af NATO-styrkerne efter en tilbagetrækning af Warszawa-pagten fra Centraleuropa, berettede Dumas: “Udenrigsministeren (Shevernadze) tog ordet og sagde: “Vi, den russiske delegation, ønsker at vide, hvad der vil ske med NATO’s oprustning som en del af nedrustningen.” Dumas sagde, at den russiske delegation fremsatte to krav. For det første, at monumenterne for de sovjetiske soldater, der kæmpede mod fascismen under Anden Verdenskrig, skal bevares og respekteres. “For det andet, at tropper fra både Warszawa-

pagten og NATO forpligter sig til, at der ikke vil ske bevægelse af NATO-tropper ind i de områder af Warszawa-pagten, der var ved at blive afvæbnet... Gorbatsjov talte, Sjevardnadze talte, jeg talte. Og jeg fremsatte idéen om, at [NATO's militære] styrker ikke må bevæge sig ind i tidligere militariserede områder." Dumas erklærede, at amerikanerne og tyskerne var enige i dette. "Før [den tyske udenrigsminister] Genscher døde, spurgte jeg ham, om han huskede denne diskussion. Han svarede; 'perfekt'."

På topmødet på Malta den 3. december 1989, mindre end en måned efter Berlinmurens fald, havde Bush og Gorbatsjov "erklæret Den kolde Krigs ophør". Der skulle ikke ske nogen udvidelse mod øst. Altså, NATO blev udvidet fra 15 nationer i 1989 til 30 nationer, og i strid med dette tidligere løfte forsøger at gøre Ukraine til nr. 31, klar ved den russiske grænse, hvor muligheden for en strategisk fejlvurdering, der fører til total krig, er større end på noget tidspunkt siden – og måske inklusive – Cuba-krisen i 1962.

Formålet med tidsskriftet {Executive Intelligence Review} og den særlige metode, som LaRouche skabte, for at oplyse om den vurderende proces for indsamling af efterretninger, som han ønskede af sine medarbejdere, er at tilskynde til at alle "selvindlysende" antagelser, der styrer borgerens "daglige" tænkning, fjernes og erstattes af en metode til at formulere den nødvendige politik, programmer og samarbejde for at sikre alles varige overlevelse og velstand. Dette er essensen af en fornuftig økonomisk politik, og derfor også en fornuftig sikkerhedspolitik. At diskutere denne metode og foreslå en sådan ny sikkerhedsarkitektur er formålet med lørdagens konference, som alle tilhængere af sandheden bør deltage i.

Indsat billede: Khwanchai Phantong, Pexels

Kunne Biden udløse et værre helvede for Ukraine, end han gjorde i Afghanistan

Den 14. februar (EIRNS) – Biden-regeringen, der fejlvurderede de reelle forhold i Afghanistan efter 20 års NATO-krig i landet, foretog en forhastet tilbagetrækning, og gik derefter i gang med at beslaglægge alle landets kontanter og straffe befolkningen med manglende fødevarer, lægehjælp og husly i vinterens mulm og mørke. Man meddelte ikke engang USA's NATO-“allierede”, hvad man var i gang med. Det efterlader et ødelagt land.

Kan Bidens Hvide Hus nu få tilladelse til at forårsage en endnu værre katastrofe i Europa – endog en atomkatastrofe – i en konflikt, “Ukraine-krisen”, som kan udløse en krig, der kan ødelægge selve menneskeheden? Biden-regeringens voksende vrede og aggressive bluff over for Rusland i forbindelse med Ukraine har bragt os tættere på en atomkrig, end vi nogensinde har været siden oktober 1962, hvor hele verden blev skræmt af Cuba-krisen.

En mulighed er, at Biden og hans skumle nationale sikkerhedsteam leder efter en sejr at sælge i hjemlandet ved at fortælle os, at Rusland vil invadere Ukraine i næste uge, i morgen, når som helst ... og så, når Rusland ikke invaderer, forklare os at Bidens trussel om en knusende økonomisk afstraffelse stoppede Putin. Den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov erklærede i går på Twitter, at dette var det “udspekulerede skuespil”. Den tidligere amerikanske ambassadør i Moskva Jack Matlock fremførte ideen i en klumme i dag, hvor han skrev på vegne af American Committee for U.S.-Russia

Accord. Formand for Repræsentanternes Hus, Nancy, Pelosi antydede det på sin egen måde i søndagens "ABC This Week": "Hvis vi ikke truede med sanktioner og den slags, ville Putin med garanti invadere... Så hvis Rusland ikke invaderer, er det ikke fordi, han aldrig havde til hensigt at gøre det. Det er bare fordi, at sanktionerne virkede." [https://abcnews.go.com/Politics/week-transcript-13-22-speaker-nancy-pelosi-sen/story?id=82849151]

Men vi kan ikke forlade os på håbet om, at dette er politisk fup. Bidens Hvide Hus straffer Afghanistan på inkompetent vis, dog med hævngherrighed. Man ønsker at straffe Rusland og ødelægge dets økonomi. Højtstående embedsmænd i Det Hvide Hus udtrykte det på et baggrunds-pressemøde den 25. januar: Målet er at "ramme Putins strategiske ambitioner om at industrialisere sin økonomi ganske hårdt... underminere Putins ambitioner om at udøve indflydelse på verdensscenen". Embedsmændene svor: "Vi taler om at nægte Rusland såkaldte "downstream-produkter", der er afgørende for landets egne ambitioner, om at udvikle højteknologiske kapaciteter inden for rumfart og forsvar, lasere og sensorer, det maritime, AI, robotteknologi, kvanteteknologi osv... Og så, mens vi opbygger denne indsats med vores allierede og partnere, er vi villige til at samarbejde med ethvert land for at nægte Rusland materialer, som det har brug for til at udvide sin økonomi." [https://www.whitehouse.gov/briefing-room/statements-releases/2022/01/25/background-press-call-by-senior-administration-officials-on-russia-ukraine-economic-deterrence-measures/]

Med dette formål vover Bidens hold – som havde "alt under kontrol" i Afghanistan – at udfordre den russiske præsident Putin til at gå i krig. Det presser Ukraines præsident Zelinsky så hårdt, at han føler sig tvunget til at tilbagevise enhver prognose for en russisk invasion, som London og Washington kommer med.

Helga Zepp-LaRouche sagde i sin vidt udbredte analyse fra den 6. februar: "Vi er 100 sekunder før midnat på dommedags-uret:

Vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur". (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/02/07/100-seconds-to-midnight-on-the-nuclear-war-clock-we-need-a-new-security-architecture/>) To europæiske bankfolk opfordrede Frankrig til at blokere Ukraines optagelse i NATO og omgående forlade NATO's strategiske kommando, med det formål at stoppe marchen mod krig. Den tyske kansler Olaf Scholz tog til Ukraine i dag for at sige: "Spørgsmålet om [Ukraines] medlemskab af alliancen [NATO] er ikke på dagsordenen," så Rusland bør holde op med at bekymre sig om det. Men de NATO-våben, som USA hælder ind i og omkring Ukraine, er uden fortilfælde: Ukraines forsvarsminister indrømmer, at landet nu har langt flere anti-tankmissiler end russiske kampvognsmål.

Vi er alle nødt til at mobilisere os selv, ikke til at "se på og vente", som de fleste blev skræmt til at gøre i oktober 1962. Der er ingen John F. Kennedy her til at løse dette. Løsningen er at tilskynde til flere pauser, frem mod forhandlingerne og at angribe årsagen, nemlig truslen om et hyperinflationært sammenbrud, som Biden-administrationen og centralbanken, Federal Reserve, har udrettet så meget for at påføre sig selv og os. Vores næste D-dag er lørdag den 19. februar, Schiller Instituttets heldagskonference, med budskabet i Helga Zepp-LaRouches artikel fra den 6. februar: Vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur, en arkitektur baseret på økonomisk genopretning og udvikling. For at tilmelde dig konferencen og organisere andre:

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/100_seconds_to_midnight_02192022

Udvalgt billede: Pexels

FRANSK-TYSK OPFORDRING TIL FRANKRIG OM AT FORLADE NATO OG KONSOLIDERE P5

Paris, 12. februar 2022 (EIRNS) – I et indlæg offentliggjort af det franske "souverainist" ugeblad Marianne, argumenterer Peter Dittus og Hervé Hannoun for et fransk exit fra NATO's integrerede kommando. Den tyske økonom Peter Dittus er tidligere generalsekretær for Bank for International Settlements (BIS), mens franskmændene Hannoun er vicegeneraldirektør for BIS.

Deres argumenter er essensen af deres nye bog med titlen "OTAN exit: Urgence Absolue", der blev offentliggjort den 16. januar.

"Siden november 2021", hævder de, "har franskmændene, ligesom andre folk i Vesten, været udsat for en mental tilpasning uden fortilfælde, udført af USA og Nato omkring temaet om den "overhængende russiske invasion af Ukraine", som kan gå over i historien som en episode af misinformation i stil med de fabrikerede efterretninger om Saddam Husseins masseødelæggelsesvåben i 2003."

Det er en løgn, siger de. "Den eneste krig, som NATO ser ud til at vinde, er informationskrigen. Vi viser i vores bog dette bemærkelsesværdige tyske propaganda-kort i ugebladet Bild fra den 4. december 2021, der giver en imaginær detaljeret plan over den "forestående russiske invasion". Propagandaens rolle er skræmmende, på grund af den mængde af had, som løgnene på begge sider skaber. På NATO-siden minder generalsekretær Jens Stoltenbergs aggressive og krigeriske diskurs uimodståeligt meget om den berømte orwellske spejlvending: 'fred er krig'". (...) "Frankrigs nuværende tilslutning til NATO gennem deltagelsen i den integrerede

militære kommando under amerikansk ledelse er en strategisk blindgyde for et land med et universelt kald som Frankrig. I dag har dette land en historisk rolle at spille for at standse den march mod krig i Europa, som NATO's søvngængere har indledt. Frankrigs udtræden af NATO, som vil markere afslutningen på Frankrigs udenrigs- og sikkerhedspolitiske tilpasning til USA, vil få en umådelig stor betydning for verden."

"Det vil signalere Europas uafhængighed af den amerikanske "særstilling", fornyelsen af multilateralisme, fremkomsten af en multipolær verden og den snarlige afvikling af den forældede NATO-ramme. Frankrig vil herefter genfinde sit universelle kald og bidrage til den globale balance for fred og takket være sin genfundne upartiskhed spille en rolle som bindeled inden for P5, dvs. samlingen af de fem permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd (USA, Storbritannien, Kina, Rusland og Frankrig), et P5, hvis sammensætning skal fastholdes, og hvis betydning som regulerende instans for freden i verden skal styrkes."

Den komplette tekst af Mariannes indlæg:

Titel: "Stillet over for krisen i Ukraine er Frankrigs NATO-EXIT en absolut nødsituation"

Tekst: Frankrig brød med den alliancefri politik, som de Gaulle, Giscard og Mitterrand havde praktiseret i 43 år, og blev i 2009 atter medlem af NATO's integrerede militærkommando uden at det franske folk var blevet rådspurgt ved en folkeafstemning. Den nuværende ukrainske krise afslører de alvorlige farer, som Frankrig er udsat for ved at være tilknyttet en defensiv kollektiv sikkerhedsorganisation under USA's kommando, som er blevet ekspansionistisk.

Siden november 2021 har franskmændene, ligesom andre befolkninger i Vesten, været udsat for en mental tilpasning uden fortilfælde, som USA og NATO har gennemført med temaet

“den forestående russiske invasion af Ukraine”, der kan gå over i historien som en episode af misinformation på linje med de fabrikerede efterretninger om Saddam Husseins masseødelæggelsesvåben i 2003.

Hvad er virkeligheden? Millioner af russisktalende ukrainere i de to selvudnævnte folkerepublikker i Donbass lever under lejlighedsvis beskydning og granater fra den ukrainske hær mod separatiststyrker. Koncentrationen af russiske tropper ved Ukraines grænser har tydeligvis til formål at afskrække Kiev fra at forsøge at genvinde den direkte kontrol over enklaverne Donetsk og Lugansk med magt. NATO's vellykkede misinformation om Ukraine har bestået i at fremstille Putins moralske forpligtelse til at forsvare disse russisktalende befolkninger – som Ukraine gradvist ønsker at fratage retten til at tale deres sprog – som en optakt til Ruslands totale annektering af Ukraine.

Myten om en “overhængende russisk invasion”

NATO formår at udlægge en koncentration af russiske tropper, der er klar til at komme de russisktalende ukrainere i Donbass til undsætning, som en “forestående russisk invasion” af hele Ukraine, herunder Odessa, Kharkiv og Kiev. En vanvittig invasion, som Rusland i virkeligheden helt udelukker ... medmindre det bliver presset til det af et eventuelt forudgående ukrainsk angreb på Donbass.

Den eneste krig, som NATO ser ud til at vinde, er informationskrigen. Vi viser i vores bog* dette opsigtsvækkende tyske propaganda kort i ugebladet Bild fra den 4. december 2021, der beskriver en imaginær detaljeret plan over den “forestående russiske invasion”. Propagandaens rolle er skræmmende, på grund af den hadskhed, som løgnene på begge sider skaber. På NATO-siden minder generalsekretær Jens Stoltenbergs aggressive og krigeriske diskurs uimodståeligt meget om den berømte orwellske spejlvending: “krig er fred”.

Og hvis Frankrig havde løsningen?

Paris skal undgå den militære spiral, som USA og NATO ønsker at trække det ind i. I de kommende uger må Paris ikke lade sig inddrage i en krig i Østeuropa, som ikke er landets anliggende. Frankrig har allerede indvilliget i at indsætte hundredvis af personer i en NATO-kampgruppe i Estland. Den 1. januar overtog det ledelsen af NATO's hurtige reaktionsstyrke, som omfatter mindst 7.700 franske soldater. Præsident Macron har netop annonceret den mulige udsendelse af et tusinde franske soldater til Rumænien under NATO-banneret på "den østlige flanke", i Sortehavsregionen. Den militære optrapning er farlig. For det franske folks sikkerhed er det nødvendigt at forhindre, at den franske hær under NATO's banner engageres i en krig i Ukraine eller Hviderusland.

På den anden side har Frankrig et diplomatisk våben til at løse den alvorlige krise mellem NATO og Rusland. Startskuddet til denne krise var Jens Stoltenbergs og amerikanernes stædighed i bestræbelserne på siden 2018 at forfølge en snigende proces for Ukraines optagelse i NATO, kaldet "den åbne dørs politik", der af Rusland betragtes som en trussel mod landets sikkerhed. For at sætte en stopper for den nuværende konfrontation bør præsident Macron blot højtideligt erklære i Frankrigs navn, at hans land vil modsætte sig enhver anmodning fra Ukraine om at tilslutte sig NATO.

Da beslutninger om medlemskab af alliancen kræver enstemmighed, kan Frankrig nedlægge veto. Dermed ville præsidenten være i overensstemmelse med de løfter, han gav under sin præsidentkampagne i 2017 om ikke at støtte Natos udvidelse til Ukraine. Det ville være en elegant måde at komme ud af krisen på. Desværre overvejede den franske præsident under sit besøg i Moskva og derefter i Kiev den 7. og 8. februar 2022 ikke denne enkle løsning, fordi det franske diplomati i Nato-organerne ikke modsatte sig den vanvittige "politik med åbne døre" for Ukraines og Georgiens medlemskab af Nato i de to lande. På den anden side støtter Frankrig NATO

og G7 i deres krav om tilbagelevering af Krim til Ukraine, vel vidende, at dette ikke kan ske uden en krig, muligvis atomkrig.

Amerikansk underordning

Ved folkeafstemningen om EU-traktaten (Maastricht) i 1992 kunne ingen forestille sig, at Mitterrands og Kohls store fredsprojekt fra 1998 og fremover ville blive tilsidesat af det amerikanske geopolitiske projekt, som går ud på at overtage den fælles europæiske forsvars- og sikkerhedspolitik. Dette skyldtes den samtidige udvidelse af EU og NATO til ti østeuropæiske lande mellem 1991 og 2007, og også præsident Sarkozys beslutning, med vidtrækkende konsekvenser, om i 2008 at opgive den gaullistiske strategiske holdning om at nægte at deltage i NATO's integrerede militære kommando, hvilket fik vidtrækkende konsekvenser.

Fra det øjeblik, hvor 21 af de 27 EU-lande, herunder Frankrig, blev fuldgældige medlemmer af NATO, blev den oprindelige ånd i Maastricht-traktaten forrådt, fordi "Europa for fred" uundgåeligt ville blive forpurret af USA's indblanding i den fælles europæiske forsvars- og sikkerhedspolitik med landets egne geopolitiske mål. I virkeligheden kan der ikke være tale om et uafhængigt fransk eller europæisk forsvar, inden for de nuværende rammer for Frankrigs og 21 andre EU-landes deltagelse i NATO's integrerede militære kommando. Begrebet "europæisk strategisk autonomi" inden for NATO er en illusion i betragtning af USA's kontrol over denne alliance. EU forsøger at skjule denne grundlæggende fejl bag et vagt begreb: det "strategiske kompas".

Den grundlæggende uforenelighed mellem det USA-kontrollerede NATO og et uafhængigt fransk eller europæisk forsvar, forhindrer ikke vores ledere i at forsvare tesen om komplementaritet mellem EU og NATO på forsvarsområdet, som den franske udenrigsminister opsummerede den 11. december 2021: "Vi ønsker, at EU og NATO skal supplere og styrke hinanden,

for at bidrage til at styrke sikkerheden og forsvaret i Europa. Det er meningen med det strategiske kompas, man vil vedtage under det franske formandskab for EU-Rådet.”

Forsvar: det håbløse “på samme tid”

EU's “strategiske kompas” er først og fremmest et forsøg på at skabe en begrebsmæssig ramme for den falske idé om, at “en europæisk strategisk autonomi” i forhold til USA er forenelig med NATO-medlemskab for langt de fleste EU-medlemsstater. Denne komplementaritet mellem NATO og EU, “på samme tid”, der anvendes på forsvaret, er en illusion. Den finurlige logik om national uafhængighed har givet plads til det vage og vildledende begreb, strategisk autonomi, og til en søgen efter gensidig afhængighed og samarbejdsvillighed med vores “allierede”.

Ud over den umiddelbare krise vedrørende Ukraine, skal præsidentvalget den 10. og 24. april give mulighed for at træffe en beslutning om NATO-spørgsmålet. Alle dem der nægter NATO's march mod den krig, der er ved at bryde ud ved EU's østlige grænser, har med præsidentvalget i 2022 en enestående mulighed for at sende et enkelt og klart budskab om fred, til lederne af vores land med ét ord: NATO-EXIT (Otanexit). Det er et spørgsmål om at sikre, at der vælges en fredskandidat til præsident, som er forpligtet til at sætte en stopper for Frankrigs tilhørsforhold til NATO.

Man kan tænke sig, at den afgående præsident vil undgå en debat i den præsidentielle valgkamp om diskussionen om vores militære alliancer i NATO: en alliance med de eventyrlystne angelsaksere, hvis arrogance blev afsløret af den australske ubådsaffære, en unaturlig alliance med det islamistiske Tyrkiet, en alliance med den polske nationalisme, og i morgen måske en alliance med et Tyskland, der kan bruge NATO som springbræt til sin remilitarisering, eller endog en alliance med Kosovo mod Serbien. Alene denne liste giver os mulighed for at måle risiciene ved et kollektivt sikkerhedssystem, der

omfatter 30 forskelligartede nationer, og som domineres af en af dem.

En forfatningsstridig "forsvarsunion"

På en fælles pressekonference med præsident Macron i Paris den 7. januar, 2022, tillod formanden for Europa-Kommissionen sig en føderalistisk erklæring, der overskred hendes beføjelser: "Vi er enige om, at vi har brug for en ægte forsvarsunion". I præsident Macrons nærvær talte hun om at tilføje en "forsvarsunion" til Den økonomiske og monetære Union i fremtiden, uden at tage hensyn til at denne udtalelse er i strid med den franske forfatning, som er baseret på national uafhængighed, national suverænitet og nationalt forsvar. Det er nødvendigt at modsætte sig den snigende europæiske føderalisme, der praktiseres i øjeblikket, og som ikke kan erstatte en føderalisme, der er demokratisk accepteret – eller forkastet – ved folkeafstemning, i overensstemmelse med den procedure, som François Mitterrand fulgte i 1992 i forbindelse med overdragelsen af den monetære suverænitet, der er fastsat i Maastricht-traktaten. Det franske folk må forkaste den forsvarsunion under NATO's flag, som Ursula von der Leyen ønsker at påtvinge landet.

Frankrigs nuværende tilslutning til NATO gennem deltagelse i den integrerede militærkommando under amerikansk ledelse er en strategisk blindgyde for et land med et universelt kald som Frankrigs. I dag har dette land en historisk rolle at spille for at standse den eskalering mod krig i Europa, som NATO's søvngængere har indledt. Frankrigs udtræden af NATO, som vil markere afslutningen på Frankrigs udenrigs- og sikkerhedspolitiske tilpasning til USA, vil få en enorm betydning for verden.

Det vil være et signal om Europas uafhængighed af den amerikanske særstilling, om fornyelse af multilateralisme, om fremkomsten af en multipolær verden og om en snarlig afskaffelse af den forældede NATO-struktur. Frankrig vil så

genfinde sit universelle kald og bidrage til den globale balance for fred, og takket være sin genfundne upartiskhed spille en rolle som samlingspunkt i P5, dvs. de fem permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd (USA, Storbritannien, Kina, Rusland og Frankrig), et P5, hvis sammensætning skal bevares, og hvis rolle som regulerende faktor for verdensfreden skal styrkes.”

Ny forsvarsalliance med USA: Mette Frederiksens ultimative magtarrogance.

Udtalelse af Tom Gillesberg, formand for Schiller Institut i Danmark den 11. Februar 2022

Når Mette Frederiksen i sin rolle som statsminister inden for få dage har afholdt hele to pressekonferencer, hvor hun flankeret af udenrigsministeren og forsvarsministeren har talt i forherligende toner om kampen for frihed og suverænitet, så er det nok et tegn på, at det er netop de erklærede principper, som hun i en studehandel er blevet pålagt at ofre for fortsat opbakning til hendes fremadrettede personlige karriere. Da Anders Fogh Rasmussen brugte sin platform som

dansk statsminister til at støtte Storbritanniens og USA's ulovlige krig imod Irak, der blev legitimeret med løggen om at Irak havde masseødelæggelsesvåben, endte det som bekendt med, at han blev belønnet med posten som generalsekretær for Nato og en international rolle som arrangør af konferencer til støtte for den britisk-amerikanske kampagne for at nedbryde suveræniteten hos de lande, der formaster sig til ikke blindt at følge de diktater, der kommer fra London og Washington.

Hvad har Mette Fredriksen gang i? At give USA ret til at udstationere militærpersonel og udstyr på dansk jord under amerikansk suverænitet afskaffer Danmarks nationale suverænitet og vil i stedet afsløre Danmark som en ren amerikansk vasalstat. Selv i de mørkeste stunder under den kolde krig, da Danmark var truet af sovjetiske planer om en besættelse af Danmark, var det noget, som danskere med respekt for både nationen og sig selv ikke ville tillade. Det ville have reduceret Danmark fra en nation til blot at være kanonføde i supermagternes stedfortræderkrig (Afghanistan er et skoleeksempel på, hvordan den slags typisk ender).

Forslaget til en ny forsvarsalliance mellem Danmark og USA har som sin grundantagelse, at vi skal forberede os på krig med Rusland, noget som bliver underbygget af mediernes svulstige krigspropaganda. Men siden den kolde krigs afslutning har Rusland på intet tidspunkt truet Danmark eller andre dele af Nato, men har tværtimod passivt set til, mens stadig flere dele af det tidligere Sovjetunionen og dets interessesfære blev indlemmet i Nato. Da turen så kom til Ukraine, sagde Rusland fra, og kræver nu aftaler, der kan garantere Ruslands fremtidige sikkerhed. Det burde være en kærkommen anledning til at diskutere en inkluderende sikkerhedsarkitektur for Europa, som det faktisk blev lovet Rusland, da de satte Østtyskland og de andre tidligere Warszawapagt-lande fri i lighed med de andre sovjetrepublikker. En sikkerhedsarkitektur, hvor både øst og vest kan føle sig hjemme. I stedet ser vi en mobilisering for sanktioner og

krig, hvor Danmark nu skal spille en udvidet rolle, på bekostning af danske interesser.

Hvordan kan det forsvares, at Mette Frederiksen overhovedet overvejer at sige ja til et for Danmark så ufordelagtigt og potentielt ødelæggende forslag i dag? Blot fordi en ven kræver at få lov til at dele seng med din ægtefælle eller dit barn, så behøver man jo ikke takke ja. Det er tydeligt, at Mette Frederiksen har lavet en aftale med djævelen, som i dette tilfælde er den britisk-amerikanske finansielle magtelite, der kontrollerer den vestlige efterretnings- og sikkerhedspolitik. I betragtning af den berettigede foragt, som Mette Frederiksen med flere udviste for Helle Thorning-Schmidt og andre, der helt åbenlyst var villige til at ofre sine vælgeres og nationens interesser for at være en del af magten, så vil nemesis ramme dobbelt hårdt, hvis Mette Frederiksen fortsætter med dette skoleeksempel på hybris.

Om Mette Frederiksen har fået et tilbud hun ikke kunne afslå, eller hvad hun forventer at få som tak for denne ofring af danske interesser og suverænitet, ved jeg ikke. Givet er det, at det på ingen måde er i dansk interesse at indgå en sådan aftale. Det vil ikke forbedre den danske sikkerhed men kraftigt forværre den. Danmark vil flytte sig selv ind i kategorien af strategiske mål for atommagten Rusland. Danmark udstiller sig samtidigt som et land, der ikke længere frit kan handle og interagere med det voksende antal lande, der i lighed med den nylige Beijing-erklæring fra Rusland og Kina ikke længere vil acceptere en særlig vestlig ret til at bestemme de internationale spilleregler, men som mener, at vi skal have en multipolær inkluderende verdensorden, hvor alle nationer bliver respekteret og kan samarbejde uden først at skulle spørge om lov i London eller Washington.

At Mette Frederiksen foreslår dette samtidigt med at chefen for Forsvarets Efterretningstjeneste, Lars Findsen, er varetægtsfængslet under anklage for højforræderi og uden mulighed for at kommunikere med offentligheden, bør få mere

end et enkelt øjenbryn til at løfte sig og få flere end blot mig til at spørge, hvad pokker der egentlig foregår? Vi må råbe vagt i gevær og få Folketingets medlemmer til at gøre op med den slappe følgagtighed, de plejer at udvise over for magtens arrogance, specielt blandt "de gamle" partier, og sammen med modige patrioter i de danske institutioner få stoppet denne ødelæggelse af dansk suverænitet og danske interesser inden det er for sent.

Zepp-LaRouche: Den unipolære verden er forbi; vi har brug for en ny model for internationale relationer

Den 9. februar (EIRNS) – "Verden befinder sig i øjeblikket i en utrolig farlig situation, med en kold krig, der truer med at blive til en varm krig hvert øjeblik", udtalte Helga Zepp-LaRouche i et interview i Pakistans PTV Worlds "Views on News", der blev sendt i dag. [<https://youtu.be/px40p0cU824>] Vi er de legendariske 100 sekunder fra midnat til en atomkatastrofe, en krigsfare, der udspiller sig omkring de ekstreme spændinger omkring Ukraine. Storbritannien og USA lægger massivt pres på Europa for fuldt ud at få det til at tilslutte sig, for at tvinge Rusland ind i et strategisk hjørne og iværksætte den brændte jords økonomiske sanktioner og angreb på landet. Men i øjeblikket er Europa ikke helt med på ideen – hvilket kan ses på den tyske kansler Olaf Scholz' tur til Washington og især den franske præsident Emmanuel Macrons seks timers diskussion i Moskva med den russiske præsident Putin. De er i stigende grad klar over, at den

nuværende konfrontationspolitik, der er drevet af sammenbruddet i det transatlantiske finanssystem, ikke kan fortsætte, ellers vil det lykkes dem at sprænge hele verden i luften.

Men vi er også vidne til begyndelsen af en gigantisk international politisk og økonomisk omlægning. "Jeg mener ikke, at vi skal undervurdere det utroligt vigtige historiske møde, som fandt sted mellem den kinesiske præsident Xi Jinping og den russiske præsident Vladimir Putin under OL, hvor de indgik et nyt strategisk partnerskab, som er en ny model for internationale relationer", udtalte Zepp-LaRouche. Dette afspejler, at den unipolære verden er fortid, og at lande rundt om i verden – fra Pakistan til Argentina til Ungarn – reagerer på denne nye virkelighed. "Det tager politikere og medierne et stykke tid, før denne virkelighed indfinder sig", bemærkede Zepp-LaRouche.

"Europæerne er lige nu helt og aldeles skræmte over muligheden for, at Ukraine-krisen kan komme ud af kontrol," erklærede Zepp-LaRouche, "og de forsøger at bringe en ny model på banen. Men jeg tror, at der er brug for noget andet. Vi befinder os lige nu ved et brydningspunkt i den samlede historie, og vi har brug for en ny model for internationale relationer, hvor tænkning i geopolitik, i blokke, i krige af den ene mod den anden inden for et nulsumsspil – dette må overvindes."

Der skal skabes en ny international sikkerhedsarkitektur, baseret på alle nationers universelle økonomiske udvikling, selv om vi står på tærsklen til en frygtelig eksistentiel fare. "Vi må indgyde folk håb om, at det kan lade sig gøre", sagde Zepp-LaRouche i dag til et møde med medarbejdere fra Schiller Instituttet. Især amerikanerne skal sikre sig, at USA sammen med Rusland og Kina samarbejder om konstruktive løsninger på verdens problemer.

Schiller Instituttets og Rådet for internationale Anliggender i Ruslands (RIAC) fælles seminar den 10. februar om "Den

humanitære krise i Afghanistan: På vej til en langsigtet løsning” er et sådant presserende forum. (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/02/07/seminar-the-humanitarian-crisis-in-afghanistan-toward-a-long-term-solution/>)

En dialog 100 sekunder før midnat

Den 8. februar (EIRNS) – Vi begynder med at give en kort beskrivelse, som ellers ikke er tilgængelig for amerikanerne, af, hvad der foregik under de seks timers diskussioner, der fandt sted for flere dage siden mellem præsident Vladimir Putin fra Rusland og Emmanuel Macron fra Frankrig. Det skal påpeges, at præsident Joe Biden samtidig med disse drøftelser mødtes med forbundskansler Olaf Scholz fra Tyskland. Før deres respektive møder med USA og Rusland havde Scholz og Macron talt i telefon, og de talte også i telefon umiddelbart efter afslutningen af disse møder. Macron tog derefter til Ukraine for at mødes med præsident Zelensky, og han skulle vende tilbage til Tyskland for at rådføre sig med forbundskansler Scholz efter dette møde.

Præsident Putin: “Jeg er præsidenten dybt taknemmelig for at drøfte disse spørgsmål i Moskva i dag. Jeg mener, at disse sikkerhedsspørgsmål ikke kun vedrører Rusland, men også Europa og verden som helhed.

“Se, vores forslag omfatter ikke kun NATO’s udvidelse, som vi er imod, men også et andet punkt: at der ikke skal opstilles offensive systemer nær vores grænser. Hvis alle ønsker fred, ro, velvære og tillid, hvad er så dårligt ved ikke at opstille

offensive våben nær vores grænser? Er der nogen der kan fortælle mig, hvad der er forkert ved dette?

“Hvis NATO er en fredelig organisation, hvad er der så galt i at bringe dens infrastruktur tilbage til niveauet i 1997, da NATO-Rusland-aftalen blev underskrevet? Det ville skabe betingelser for at opbygge tillid og sikkerhed. Er det dårligt?

“Vi kan lade løftet om “åbne døre” være, selv om spørgsmålet fortsat er på dagsordenen. Det er en nøgleprioritet for os, og jeg har forklaret hvorfor. Vi talte om det i seks timer.

“I morgen flyver præsident Macron til Kiev. Vi er blevet enige om, at han i det mindste vil fremlægge sin handlingsplan vedrørende dette. Jeg er ham dybt taknemmelig for, at han giver dette så meget opmærksomhed, og at han forsøger at finde en løsning på dette spørgsmål af stor betydning for os alle sammen.”

Præsident Macron:... “Jeg mener, at det først og fremmest er Frankrigs ansvar at have det stærkest mulige forhold til Rusland. Vi er to store europæiske nationer og vigtige verdensmagter. Vi er to permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd.

“Bilaterale forbindelser er af stor betydning for os, først og fremmest for at få dem til at udvikle sig og for at træffe fælles beslutninger om akutte internationale spørgsmål. Vi forsøger at gøre det i forbindelse med det iranske spørgsmål og tilstræber at finde et kontaktpunkt i Libyen og lignende anliggender. Vi har uenigheder, men vi finder stadig kompromiser. Det er indlysende for mig.

“For det andet tror jeg, at præsident Putin og jeg er enige om, at Rusland er et europæisk land. De, der kan se Europa, bør kunne arbejde sammen med Rusland og finde måder at opbygge fremtiden i Europa og med europæere. Er det let? Nej, men Europa blev også skabt gennem vanskelige initiativer, der

havde umiddelbare virkninger. Så ja, vi har vanskeligheder, men vi må ikke give op.

“Endelig er dette Frankrigs mission, det er Frankrigs rolle. I disse seks måneder har vi formandskabet i Den Europæiske Union. Vores rolle er at gøre EU's stemme hørt og tage hensyn til en række komplekse omstændigheder i kommunikationen med naboer som Rusland, der spiller en afgørende rolle for vores sikkerhed, og også at lytte til alle europæere. Det har jeg gjort i de seneste dage. Når jeg er her, forsøger jeg at være den person, der kan bidrage til at finde den rette vej.

“Jeg har en simpel overbevisning. Kan vi øge vores kollektive evne til at skabe fred uden vores kontakter med Rusland? Nej, det kan vi ikke. Hvem overlader vi denne rolle til? Til andre.

“Vi har uoverensstemmelser. Det er vi klar over. Nogle gange lykkes det os ikke at komme videre, og det er resultatet af sådanne uoverensstemmelser. Men vi forsøger at finde kompromiser. Jeg anser det for at være mit ansvar. Vores opgave er at sørge for, at disse kompromiser beskytter vores partneres og allieredes interesser. Derfor skal vi i de kommende dage og uger påbegynde dette vanskelige arbejde, træffe nye beslutninger for at beskytte disse garantier, samtidig med at vi stadig beskytter vores grundlæggende principper og vores naboskabsforbindelser, for vores geografi vil ikke ændre sig. Det er derfor, vi fortsætter.”

Der har været seriøse forhandlinger og diplomati i gang med en daglig dialog mellem statsoverhovederne fra Tyskland, Frankrig, Rusland og USA samt Ukraine, ikke kun for at forhindre et potentielt udbrud af krig, tilsigtet eller utilsigtet, men også, med Macrons ord, for “i fællesskab at vise vilje til at arbejde på sikkerhedsgarantier og opbygge en ny sikkerheds- og stabilitetsorden i Europa.” Denne kendsgerning er blevet fortrængt fra de amerikanske og europæiske borgeres bevidsthed til fordel for mediernes sidespring, der af den russiske talsmand Maria Zhakarova

rammende nok er blevet karakteriseret som "psykedeliske fobier".

I den forbindelse blev "The Ned Price Experience" endnu en gang mandag kaldt frem af reporter Matt Lee, denne gang støttet af en kollega. Udenrigsministeriets talsmand, Ned Price, forsøgte at forfalske sin udveksling i sidste uge med reporter Lee, som blot havde spurgt Price om beviser, der kunne underbygge hans "af udenrigsministeriet godkendte" påstand om, at Rusland havde fremstillet en "false flag"-video, der skildrer et angreb fra Ukraine på Rusland, herunder ved hjælp af "kriseaktører" a la Alex Jones. I mandagens udveksling, hvor Price igen nægtede at fremlægge nogen som helst beviser, spurgte Lee igen: "Har du noget mere, som du kan sige for at underbygge din påstand – end du havde at sige i sidste uge? Det er det hele."

Price: "Ud over det vi fortalte dig i sidste uge ... i ganske detaljerede vendinger om de russiske planer ... Vi har ikke yderligere at tilføje om det." Anden reporter: "Så du siger, at beviset på at du har ret er, at der faktisk ikke vil ske noget? Er det det du siger? ... fordi I ved at bringe dette ud vil have forhindret russerne i at gøre det, korrekt?"

Mens praksis omkring udenrigsministeriets snak (StateSpeak) tidligere har været genstand for satire, gennem årtier af forfattere som Joseph Heller og Kurt Vonnegut, er Ned Price og andre reaktioner på Ukraine nu mere som dialogen i "Venter på Godot" – selvsikker uigennemsigtighed, uimodtagelig for fornuft, men internt samstemmende og derfor "indlysende" for taleren alene. Uanset NATO's indvendinger mod virkeligheden understreger sidste uges aftale mellem Rusland og Kina imidlertid en realitet, som Lyndon LaRouche for præcis 40 år siden udførligt diskuterede i sit "et 50-årigt udviklingsprogram for Stillehavsområdet": Tyngdepunktet for den menneskelige civilisation har flyttet sig til Afrika, Asien og det indiske subkontinent, hvor mere end fem milliarder af de næsten otte milliarder mennesker på planeten

bor.

NATO's anstrengte diskussioner om "indflydelsessfærer" i forhold til Kina og Rusland svarer til at bruge Ptolemæus' miskrediterede epicyklusser til at tegne mere og mere udførlige "revisioner" af en "gammel, gal, døende imperial verden", som er ved at blive endegyldigt overgået gennem investeringer i avancerede energiformer, rumfart og produktionssystemer anvendt på minedrift, industri og landbrug, hvilket skaber en helt ny verdensplatform – og de mennesker, som vil producere og drage fordel af denne omstilling. De, der ikke har til hensigt at gå glip af Jordens næste halvtreds års fremskridt, "gør det klart med fødderne", hvilken side af fremtiden de har til hensigt at være på.

Udenrigsministeriets uheldige gestikulationen, som bør latterliggøres, skal også tages alvorligt; den tjener til at skjule den faktiske udenrigspolitiske praksis af USA, dets "Jago-lignende" kontrollant Storbritannien og andre lige så skyldige deltagere i den igangværende sultedød og fordærvede ligegyldighed i Afghanistan og Yemen, som de mest iøjnefaldende, samt i brugen af sanktioner mod sårbare stater i hele verden. Opmærksomheden blev henledt på dette ved mandagens møde i FN's Sikkerhedsråd under den åbne debat om "Generelle spørgsmål vedrørende sanktioner: forebyggelse af deres humanitære og utilsigtede konsekvenser". I modsætning til Cambodja, 1975-79, kan verden ikke lade som om den ikke ved, hvad der foregår i landet.

USA kan ikke lade som om det ikke er ansvarligt. De enkelte borgere, der er bevæbnet med sociale medier og andre former for kommunikation, kan ikke påstå, at de er magtesløse eller stumme i forhold til at stoppe en af de grusomste former for mord, udsultning. Dantes grev Ugolino kunne i det mindste hævde, at han spiste sine børn som følge af ekstrem sult. I dag er vi som grev Ugolino med hensyn til vores forbrug af måske en million eller flere børns liv i Afghanistan, enten fordi vi forsvarer den folkemorderiske politik, der nu er i

gang, eller fordi vi ikke formår at ændre den.

Det russiske råd for internationale Anliggender (RIAC) og Schiller Instituttet (SI) indkalder torsdag den 10. februar, 2022, kl. 14 dansk tid, til et seminar om emnet "Den humanitære krise i Afghanistan: På vej til en langsigtet løsning". Vær med og hjælp med at gennemføre instituttets Operation Ibn Sina, ikke kun for at redde Afghanistan, men for på den måde at redde den transatlantiske civilisations sjæl.

For at undgå verdenskrig, tænk og agér for hele menneskeheden

Den 25. januar (EIRNS) – EIR, Daily Alert Service og andre LaRouche-publikationer, herunder vores videoklip, må, især i de kommende dage, være rettet mod at bekræfte virkeligheden af den nuværende fare for total krig, herunder termonuklear krig, og hvad der skal gøres for at afværge den – selv om der er mange forvrængninger af den besindige strategiske vurdering, som er nødvendig i denne situation, i de trykte og elektroniske medier, enten på grund af inkompetence eller af forsætlig hensigt. Dette begynder med at redegøre nøgternt, især til det stort set uvidende amerikanske folk, for hvad den russiske regering rent faktisk siger. Mandag udtalte den russiske præsidents talsmand, Dmitri Peskov, under sin briefing: "Vores statsoverhoved, som øverstkommanderende og den mand, der definerer vores lands udenrigspolitik... træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre vores fælles sikkerhed og beskytte vores interesser... Det var os, der tog

initiativ til forhandlingerne, konsultationerne [om sikkerhedsgarantier for Rusland], og vi forventer at modtage skriftlige svar på vores forslag, som har til formål at hjælpe os med at undgå sådanne tilspidsede situationer i fremtiden.”

Peskov nægtede at spekulere i en eventuel militær aktion, som kunne blive indledt, enten af Ukraine eller af Rusland. Han oplyste, at der på nuværende tidspunkt ikke var nogen plan om, at Biden og Putin skulle tale sammen igen. Disse skriftlige svar fra USA og NATO er den klare forudsætning for alt andet.

Vi insisterer også eftertrykkeligt, og som kun disse publikationer kan gøre det, på, at på trods af den åbenlyse skyld, som de afstumpede fraktioner i de amerikanske efterretningstjenester bærer, herunder deres kriminelle manipulation af, og indblanding i, den amerikanske kongres, er den krigsplan, der i øjeblikket udfolder sig, af britisk oprindelse, lige som den var i Irak I (Margaret Thatcher) og Irak II (Tony Blair). I dag repræsenterer den ulykkelige Boris Johnson de uappetitlige, imperiale “levninger”, som er den fjollede “Global Britain”-plan. Et energisk, polemisk angreb på “den britiske liberale imperialismes seksuelle impotens”, som i går på uhyggelig vis blev udstillet i en “særlig baggrundsbriefing” af “højtstående embedsmænd, fra den amerikanske administration” om de “utroligt restriktive” sanktioner, der er ved at blive indført mod Rusland, eller i Storbritanniens fordærvede ligegyldighed over for forsvaret af de britiske undersåtters generelle velfærd, som det kommer til udtryk i “flok”-tilgangen til coronavirus-pandemien, er bestemt på sin plads, og ville give et ubehageligt ekko i Buckingham Palace lige nu. (Den nu afgåede Andrew var faktisk den ideelle repræsentant for det sidstnævnte britiske “Store Spil”).

Indførelsen af nye sanktioner mod Rusland, som nu drøftes i den amerikanske kongres, af senatorerne Menendez (D-New Jersey) og Risch (R-Idaho), overvejes samtidig også mod Kina, angiveligt på grund af den “imperialistiske trussel”, som Kina

kunne udgøre mod Taiwan. Især har maniske republikanske lovgivere foreslået, at disse nye russiske sanktioner burde indføres nu, selv inden der overhovedet er sket nogen episoder med militære styrker ved den ukrainsk/russiske grænse. Bortset fra sofistiske spidsfindigheder, er sanktioner i virkeligheden ikke en åbenlys krigshandling?

Den nuværende krigshandling, blev faktisk ikke fremprovokeret af nogen som helst nylige russiske handlinger. Ukraines Natalia Vitrenko dokumenterer i sit "Åbent brev til verdens ledere": Stop med at levere våben og bruge politisk afpresning til at opdne Ukraine til krig med Rusland!", at "Splittelsen i samfundet og bedrageriet af vores befolkning er blevet intensiveret af den politik, der er blevet påtvunget vores land, og som går ud på at søge optagelse i EU og NATO. I 1991 blev Ukraines suverænitet anerkendt af verdenssamfundet på grundlag af de normer og principper, der er fastsat i erklæringen om Ukraines statslige suverænitet, som to gange blev bekræftet af vores folk, ved landsdækkende folkeafstemninger (17. marts og 1. december 1991). Denne erklærings retsvirkning har stadig forrang... Det betyder, at verdenssamfundet ikke blot har anerkendt, men er forpligtet til at forsvare Ukraines suverænitet, som en neutral, stat uden for blokkene, der er forpligtet til en udenrigspolitik, der går ud på at skabe en unionsstat med de tidligere republikker i Sovjetunionen..."

Virkeligheden er, at det samme anglo-amerikanske efterretningsetablisement, der fabrikerede "Russia-gate"-svindelnummeret, og anstiftede omstyrtelsen af Ukraines behørigt valgte regering i februar 2014, har indgået et samarbejde med en pro-nazistisk gruppering for at fremprovokere en krig ved Ruslands grænse. Vi bør i denne sammenhæng nævne den nylige henvisning, fra kinesiske talsmænd til en "nultolerance"-politik, over for forsøg på "farverevolutioner" i nationer som Kasakhstan, der grænser op til både Rusland og Kina. Forskellige amerikanske

kommentatorer, der nu advarer om krigstruslen, mener, at "der er intet USA rent faktisk kan gøre for at stoppe en russisk aktion", og at "der ikke er noget grundlag for at tro, at NATO kan forvente at vinde en krig i dette område". De overser imidlertid pointen. Britiske imperiale interesser, som dominerer tankegangen i USA's udenrigsministerium, er klar over, at deres system er dømt til undergang, medmindre Kina og Rusland underlægges – hvilket imidlertid vil medføre en planetarisk undergang, ikke blot en monetær undergang for et allerede dødt system.

Den transatlantiske politik følger ikke længere logikken, endsige fornuften. I en artikel med titlen "NATO som religion" udtaler forfatteren Alfred de Zayas, professor ved "Geneve School of Diplomacy" og FN-embedsmand, følgende: "Jeg vover at opstille den hypotese, at den bedste måde at forstå NATO-fænomenet på, er at betragte det som en sekulær religion. Så har vi lov til at tro på dens usandsynlige fortællinger, fordi vi kan antage dem som tro... Som [med] enhver religion, har NATO-religionen sit eget dogme og sit eget leksikon. I NATO's leksikon er en "farverevolution" [det samme som] et statskup, demokrati er sammenfaldende med kapitalisme, humanitær intervention indebærer "regimeskift", "retsstat" betyder VORES regler, "Satan nr. 1" er Putin, og Satan nr. 2 er Xi Jinping.

Kan vi tro på NATO's religion? Selvfølgelig. Som den romersk-karthagiske filosof Tertullian skrev i det tredje århundrede e.Kr. – Credo quia absurdum. Jeg tror på det, fordi det er absurd"... Jeg tør betragte mig selv som en amerikansk patriot – og en frafalden fra NATO-religionen – fordi jeg afviser tanken om 'mit land ret eller uret'. Jeg ønsker, at mit land skal have ret og gøre retfærdighed – og når landet er på afveje, ønsker jeg, at det vender tilbage til idealerne i forfatningen, i vores Uafhængighedserklæring og i talen fra Gettysburg – noget, som jeg stadig kan tro på.

"NATO har udviklet sig til den perfekte religion for tyranner og krigsmagere."

Det er imidlertid ikke nok at stræbe efter at "vende tilbage til" den amerikanske republik. Der må formuleres en politik nu for at håndtere chokket fra det, som den britiske finansøkonom Jeremy Grantholm den 20. januar karakteriserede som "afslutningen på Feds amerikanske ekstravagante boble: boliger, aktier, obligationer og råvarer", "de tre og en halv superboblers kollaps". For at afværge den anglo-hollandske imperiale tilskyndelse til total krig, herunder term nuklear krig, må det amerikanske præsidentskab offentligt afvise krig mod Rusland og Kina. Det bør overveje og reagere positivt på det perspektiv, som Xi Jinping præsenterede for et oprørt publikum i Davos i sidste uge: "Der er behov for at landene styrker det internationale samarbejde mod COVID-19, gennemfører et aktivt samarbejde om forskning og udvikling af lægemidler, i fællesskab opbygger flere forsvarslinjer mod coronaviruset og fremskynder bestræbelserne på at opbygge et globalt sundhedsfællesskab for alle... I forbindelse med den igangværende COVID-19-bekæmpelse, skal vi udforske nye drivkræfter for økonomisk vækst, nye former for socialt liv og nye veje for udveksling mellem mennesker, i et forsøg på at lette grænseoverskridende handel, holde industri- og forsyningskæderne sikre og smidige, og fremme stabile og solide fremskridt i den globale økonomiske genopretning..."

Operation Ibn Sina, den globale sundhedspolitiske platform fra Komitéen for Modsætningers Sammenfald samt Lyndon LaRouches "Fire Økonomiske Love", den mest kortfattede erklæring om, og fremme af, Hamilton og Den amerikanske Frihedskrigs afvisning og erstatning af den britiske liberale imperialism, er den klart tilgængelige løsning for et hurtigt skridt fremad for det amerikanske præsidentembede, ind i det enogtyvende århundrede, fri for det britiske imperiums "metoder fra det attende århundrede", som Franklin Delano Roosevelt afviste.

Udvalgt billede: Pexels

Schiller Instituttets dialog med Rusland

Den 22 januar (EIRNS) – Schiller Instituttet afholdt i dag et kritisk debatmøde under titlen: “En forskel i lederskab: Kan krig mod Rusland stadig undgås?” I en tale fra den russiske repræsentation ved FN, redegjorde ambassadør Dmitry Polyanskij, 1. permanente vicerrepræsentant for Den Russiske Føderations faste mission ved FN, for den barske virkelighed i forbindelse med de vestlige leders igangværende stormløb mod krig. “Det ser ud til,” sagde han, “at vores vestlige kolleger er forblændet af den såkaldte ‘sejr’ i Den kolde Krig, og fortsætter med at leve i disse minder og forsøger at tale ud fra en overlegen position og påtvungen dobbeltmoral. De bebrejder os for vores troppers tilstedeværelse og bevægelser på eget suveræne territorium, mens de hævder, at alt, hvad de gør på NATO’s territorium, ikke angår andre. Dette vil ikke længere kunne fungere.”

Helga Zepp-LaRouche fremlagde en tilgang til krisen ud fra et overordnet perspektiv: “Jeg insisterer meget indtrængende på, at vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur, som skal tage hensyn til de grundlæggende erfaringer fra historien. Man må undersøge de traktater, der førte til fred, og dem, der mislykkedes. Et godt eksempel på det første, er den Westfalske Fred, hvor folk efter 150 års religionskrig, især Trediveårskrigen, indså, at ingen ville være sejrherre ved en fortsættelse af krigen. Så de blev enige om de berømte principper i den Westfalske fred, hvoraf det vigtigste er, at man skal tage hensyn til den andens interesser, hvis man vil have fred. Hver gang det bliver praktiseret – og denne Westfalske Fred var i øvrigt begyndelsen til folkeretten og det, der udgør FN-Pagten i dag – fører det til fred. Det andet

eksempel er Versailles-traktaten, som proklamerede, at Tyskland var den eneste skyldige part i Første Verdenskrig, hvilket ikke var sandt. Den var bestemt ikke retfærdig. Den lagde byrder på Tyskland, som ikke kun skulle betale krigens udgifter, men også erstatninger, hvilket overbelastede den tyske økonomi fuldstændigt. Så Rigsbanken begyndte at trykke penge, hvilket førte til hyperinflation, og det bidrog til depressionen. Efterfølgende førte den dybe følelse af uretfærdighed, som folk, der kom ud for dette, havde, til nazisternes fremkomst og nationalsocialisternes omvæltende regeringsovertagelse, som førte til Anden Verdenskrig.”

Harley Schlanger, talsmand for LaRouche-organisationen, gennemgik arrogancen hos de neokonservative og neoliberale, som mente, at Vesten havde “vundet” Den kolde Krig, og at dette gav dem tilladelse til at påtvinge alle nationer, deres indbildte overlegne system af “demokrati og frie markedsøkonomier”, om nødvendigt med militære midler. Han fremlagde en oversigt over de ulovlige og folkemorderiske krige, der blev ført mod nationer – Afghanistan, Irak, Jugoslavien, Libyen, Syrien og dernæst kuppet mod Ukraine i 2014 – mod nationer, der ikke udgjorde nogen trussel mod nogen, krige baseret på falske anklager, som nu erkendes at være blevet fremstillet for at retfærdiggøre krigene. Dette omfattede den “chokterapi”, som blev pålagt selve Rusland, i et forsøg på at reducere en betydningsfuld videnskabelig og industriel nation til en “råstofeksportør” med en forarmet og svækket befolkning. Da Vladimir Putin omgjorde denne ødelæggelse, blev han stemplet som “autokrat”, mens begge partier i USA stod sammen om krigspolitikken. Tiden med unilateralisme og en unipolær verden er nu afsluttet, hævdede Schlanger, da det kinesisk-russiske samarbejde om national opbygning, for dem selv og de 140 nationer, der har tilsluttet sig Bælte- og Vej-Initiativet, ikke længere tager imod ordrer og ikke længere vil tillade farverevolutioner eller neokoloniale krige og undertrykkelse.

Paul Gallagher, EIR's økonomiredaktør, gennemgik derefter nedbrydningen af det "Amerikanske System", som var blevet genoprettet af Franklin Roosevelt gennem Glass/Steagall-bankregulering og efterkrigstidens Bretton Woods-system. Ødelæggelsen begyndte med Nixon-regeringens afkobling af dollaren fra guldet i 1971, hvilket omdannede banksystemet til et system baseret på spekulation i stedet for produktion. Med spekulationsboblens kollaps i 2008 blev Lyndon LaRouches forslag om at genindføre det amerikanske systems principper afvist til fordel for massiv pengeskabelse, for at redde bankerne, hvilket medførte den største "alting-boble" i historien. Bestræbelserne på at opretholde boblen på 275 billioner dollars gennem den grønne "New Deal", der forvaltes af de samme bankfolk, som er ansvarlige for selve boblen, ved at afvikle fossile brændstoffer, mange industrier og landbrug, ville resultere i en massiv affolkning af verden, hvilket allerede er tydeligt globalt og selv i USA. Også her viser Ruslands, Kinas og Bælte- og Vej-Initiativet, at den unipolære verden, der ledes af City of London og Wall Street, ikke længere kan diktere denne destruktion over for resten af verden, med fare for at de vælger at starte en atomkrig, i stedet for at deltage som en ligeværdig partner i en ny verdensorden.

Richard Black, Schiller Instituttets repræsentant ved FN, fulgte op på ambassadør Polyanskijs opfordring, til at gøre op med den fremtvungne opdeling af verden i konfliktfyldte blokke, og søge de ting der forener os i stedet for at adskille os. Han gennemgik LaRouches arbejde med de videnskabelige kredse i Rusland, i traditionen fra denne nations store videnskabelige genier, og opfordrede borgerne i de vestlige nationer, til at inddrage deres politiske ledere og kandidater, for at tvinge deres regeringer til at opgive deres fobier og samarbejde om de store opgaver, som hele menneskeheden står over for.

Der fulgte en livlig diskussion med spørgsmål og svar. Du

opfordres til at se dette vigtige og produktive møde og til at handle på de idéer, der blev præsenteret: https://www.youtube.com/watch?v=o32znt4i_zE

Vi har nået et afgørende øjeblik – “tiden er ved at rinde ud”

**Schiller Instituttets
ugentlige webcast med Helga
Zepp-LaRouche den 20. januar
2022**

I de sidste, og i de kommende dage, bliver der truffet beslutninger som vil afgøre, om menneskeheden har den moralske evne til at overleve. I sin ugentlige dialog præsenterede Helga Zepp-LaRouche en dramatisk tour d’horizon (gennemgang), idet hun flettede en analyse af topmøder, troppebevægelser og positive økonomiske udviklinger omkring Bælte-ogVej-Initiativet sammen, og formidlede både den enorme fare i nutiden og, hvad der er vigtigt, en vej ud af denne fare.

Hun understregede, at Blinkens trusler i Ukraine ikke er helt i tråd med Bidens udtalelser. Hun understregede desuden, at Putin har været klar over, hvorfor Rusland har brug for strategiske garantier, og at nogle i Vesten, såsom David Pyne, Gilbert Doctorow og general Kujat, åbent diskuterer dette. Vi

har en delegation bestående af syv tåbelige senatorer, der efter en tur til Kiev skrånede op og krævede, at Biden skulle stramme sig an, og en af dem – som hun omtalte som senator Wicked – sagde, at Putin skal have en blodtud. Samtidig var den iranske præsident i Moskva for at underskrive en 20-årig aftale, og kineserne og syrerne færdiggjorde et aftalememorandum om samarbejde i BVI.

Endelig talte hun bevægende om Schiller Instituttets konference den 15. januar om Afghanistan, hvor den nuværende trussel om millioner af sultende mennesker, blev sat i kontrast til Indiens banebrydende beslutning om at sende hvede til Afghanistan gennem Pakistan.

Ruslandsekspert Jens Jørgen Nielsen deltog i Debatten på DR2 den 13. januar 2022

KØBENHAVN, 13. januar (EIRNS) – I dag, den samme dag som tidsskriftet EIR offentliggjorde et længere interview med Ruslandsekspert Jens Jørgen Nielsen med titlen “Hvorfor USA og NATO bør underskrive de traktater, som Putin foreslår”, var han blandt de otte deltagere i Debatten på DR2. Emnet var: Kold Krig med Putin?

Se Debatten her.

Jens Jørgen Nielsen anfægtede nogle af de andre debattørers udsagn om, at Rusland var en slyngelstat, som ikke kun truede Ukraine, men også de baltiske lande. De vigtigste ting, som

han sagde, var:

- Problemet var, at vi ikke skabte en ny sikkerhedsarkitektur efter Sovjetunionens sammenbrud, da tiden var moden til det. Putin ønskede, at Rusland skulle blive medlem af NATO, men landet blev efterladt isoleret, og NATO udvidede sig mod øst.
- Hvis Paris-aftalen, som en anden debattør nævnte, var blevet gennemført, ville NATO ikke have udvidet sig mod øst. [Fra1997: Det Stiftende Dokument om Fælles relationer, samarbejde og Sikkerhed mellem NATO og Den Russiske Føderation]
- Det er utænkeligt, at Rusland ville angribe de baltiske lande.
- Rusland optræder som en stormagt med interesser i sit nærområde, ikke som en ideologisk magt, og landet optræder faktisk bedre end USA gjorde i Mellemøsten eller Latinamerika.
- Krim: Overdragelsen af Krim til Rusland i 2014 var ikke en klassisk annektering. Der blev ikke affyret skud, og befolkningen støtter Rusland.
- Problemet med at Ukraine er en delt nation blev ikke løst. Minsk II-aftalen (2015), som blev formidlet af Tyskland og Frankrig, ville have lavet en ny forfatning med en særlig status for det østlige Ukraine. Vesten pressede ikke på for at få den gennemført, men sendte i stedet våben til Ukraine. Det er klart, at russerne ville reagere.

Eva Flyveholm, Enhedslistens forsvarsordfører, understregede, at det var vigtigt at føre seriøse forhandlinger med Rusland.

Modsatningernes sammenfald og begrebet om sejr

Den 14. september (EIRNS) – Bemærkningerne fra John Hyten, general i det amerikanske luftvåben og næstformand for Forsvarskommandoen, ved et møde i går i Brookings-Instituttet, har hårrejsende implikationer. Hyten erklærede, at han anså det for meget muligt, at der er en reel fare for en varm krig mellem Rusland og USA, eller mellem Kina og USA. Udviklingen af nye former for atomvåben og deres affyringssystemer, samt manglen på tillid i forhandlingerne – sågar manglen på forhandlinger overhovedet angående spørgsmål om strategiske våbensystemer, for eksempel mellem Kina og USA – betyder at vi, muligvis vildledt af computer-drevne systemanalytiske fejlregninger, er på vej til at "gøre det utænkelige, hvilket ikke desto mindre bliver uundgåeligt". "Jeg ved at præsidenten – Præsident Biden – og Præsident Xi har talt sammen et par gange dette år. Dette er vigtigt. Men jeg håber, at vi kan udvide den samtale hele vejen ned til militær-til-militær-niveauet," sagde han. "Vi fører samtaler om strategisk stabilitet med Rusland for at være sikre på, at vi forstår hvor vi er, ikke blot på det atomare område, men også i rummet. Vi har brug for, at denne samtale også påbegyndes med kineserne, det har vi virkelig. Vi bliver nødt til at være i stand til at sætte os ned, jeg har brug for at kunne sætte mig ned – forsvarsminister Austin, det politiske lederskab, udenrigsministeriet – og snakke om disse spørgsmål med Kina. Fordi så forskellige som vi er, har vi fundamentale, fælles mål, og det er aldrig at gå i krig med hinanden."

Hyten udtalte, at den anden tilgang uden forhandling meget vel kunne tilintetgøre verden. Han påpegede også, at sine kinesiske og russiske modstykker, som Ryabkov, insisterer på at det har været USA, der gennem handlinger som at placere

atomvåben og "defensive platforme" i Europa, har fremprovokeret denne situation. Udover dette og et par andre vigtige, men enkeltstående, opfordringer til forhandlinger har USA dog ikke indtil videre tilbudt nogen strategisk anvendelig tilgang for et "modsatrettet paradigme", eller i det mindste nogen indsigt i hvordan et sådant modsatrettet syn kunne opnås.

Forslaget om Afghanistan fra Komiteen for modsætningernes Sammenfald, fremlagt af Helga Zepp-LaRouche, kan anvendes på mange måder, hvilket, betragtet som et hele, kunne løse den nuværende selvforskyldte geopolitiske, gordiske knude. Dette forslag kan også være en rettesnor for de moralsk forvirrede i udenrigsministeriet og diverse europæiske efterretningstjenester, som stadig ikke kan begribe hvorfor eller hvordan de blev besejret i Afghanistan. Det var ikke Taliban, men deres egne forældede aksiomer, postulater og forudsætninger om virkeligheden i forbindelse med "Project Democracy"/"Permanent Revolution", specielt i en ny COVID-19-æra, som besejrede dem der. Historien skulle have lært dem, at militærmagt er det præcist modsatte af det som burde anvendes for at sikre en strategisk sejr i denne situation. Taliban må anerkendes som en forhandlingspartner; det afghanske folk må forsørges med mad og medicin; regeringsinstitutionerne, særligt de finansielle institutioner, må ikke angribes af de transatlantiske sanktioner. Betroede forhandlere, som Pino Arlacchi, der kender nationen og dens befolkning, burde gives autoriteten til at hjælpe med at påbegynde genopbygningsprocessen, herunder overgangen væk fra den angloamerikansk tilsete opiumproduktion. USA, uden militærets tilstedeværelse, burde forsøge at engagere især Kina i Afghanistan-området, således at General Hytens ønske om militærforhandlinger i det mindste baseres på en demonstration af tillid og samarbejde mellem Kina og USA i en tidligere krigszone, som ikke er af militær natur.

Idéen, den strategisk militære forestilling, fra Komiteen for modsætningernes Sammenfald er, at de ikke-dødbringende militære afdelinger af verdens respektive militærstyrker (såsom sundhedschefens afdeling i USA) kan udvides med store brigader af unge, udsendt på livreddende missioner, særligt i områder med mangelfulde sundhedsfaciliteter. Ironisk nok kunne dette meget vel være den eneste måde at forhindre et udbrud af det, som én amerikansk forsker har kaldt "byldepest 2.0", en mutation som kombinerer deltavariantens smitsomhed med noget så skrækkeligt som Ebola, Marburg-virusset eller andre sygdomme. I artiklen: "Gandhis vision for et nyt paradigme i internationale relationer, og direkte, ikke-voldelig aktion i en tid med socialt sammenbrud", skriver Helga Zepp-LaRouche: "Eftersom det er denne verdens unge mennesker, hvis fremtid allerede er truet af en kombination af pandemien og den økonomiske krise, er der brug for et perspektiv, som håndterer pandemien, og samtidig giver dem en konkret måde at hjælpe på...

COVID-19-pandemien og fremtidige pandemier kan kun klares, hvis hvert eneste land her på Jorden har et moderne sundhedsvæsen, og det kræver en langt større gruppe af trænet medicinsk personel end der nu er tilgængeligt. Der er i øjeblikket en indsats for at oprette en komite i USA, Europa og i Afrika for at organisere partnerskaber mellem universiteter, klinikker, hospitaler og medicinske faciliteter. Opgaven for disse partnerskaber er at træne arbejdsløse unge først til medicinske hjælpefunktioner og derefter til at blive medicinsk personel, baseret på Roosevelts Civilian Conservation Corps."

Under de nuværende omstændigheder i Afghanistan, som David Beasley beskrev det, er 14 millioner mennesker i fare for umiddelbart at sulte ihjel (yderligere 14 millioner ikke langt fra samme situation), og mange nationer – Iran, Pakistan, Kina, Rusland, Usbekistan, Tadsjikistan, Turkmenistan osv. – har en interesse i ikke blot at holde terrorisme under

kontrol, men i at skabe økonomiske udviklingskorridorer. Disse kan spille en rolle, ikke blot i en stabilisering, men i en fysisk fornyelse. Afghanistan er på nuværende tidspunkt et "område med negativ krumning", den bedste af alle mulige regioner hvor metoden for modsætningernes sammenfald kunne anvendes.

Den undervurdering af betydningen af Nicolaus Cusanus' diplomati for at undgå krig ved kirkerådet i Firenze i 1439, samt de strategiske krigsbetingelser hvorunder De Docta Ignorantia blev skrevet, har betydet, at Cusanus nærmest har været utilgængelig, som en tænder for dem der har allermost brug for at kende ham. Mindehøjtideligheden ved "Sorgens tåre", som fandt sted i New Jersey den 12. september, samt udtalelser fra deltagerne, særligt amerikanerne Terry Strada og Kirk Wiebe, og også udtalelserne af officerer fra byen Bayonne, var ubetingede erklæringer om en politisk intention, som faktisk kan blive den dominerende i USA, og ironisk nok, dermed i verden: Respekt for andre nationer, en lidenskabelig forpligtelse til ve og vel for alle på Jorden samt en løsning på konflikter med ikke-voldelige midler.

Modstanden, i form af den britiske krones "Tomme Blære" (Tony Blair) og andre, ved muligvis hvad de vil, men ved ikke hvad de laver. Det problem er mere eller mindre præcist beskrevet af Caitlin Johnstone, i en artikel den 14. september, med titlen "Vores guder har ingen hoveder": "Vi befinder os på en spøgelsesagtig køretur på et planetstort hølæs på vej til Ragnarok, og der er ingen som styrer.

"Jo, ved første øjekast ser det ud som om at der er nogen som har roret... Da kigger du lidt nærmere og... det som i sidste ende styrer tingenes gang er ikke så meget personerne i institutionerne, som institutionerne selv, der opererer ud fra motiver om profit og vækst, der er indbygget i dem og er fuldkommen afskåret fra normale, menneskelige værdier... Og problemet er selvfølgelig, at disse ikke er vise og velmenende guder, men menneskeskabte

tankekonstruktioner med omkring den samme intelligens og indsigt som det vækst-frem-for-alt-værdisystem, som en kræfttumor har. De moderne guder er tankeløse, altopslugende ædedolke, kontrolleret af ingen som helst. De moderne guder har ingen hoveder". [Fremhævning i originalen.]

Billede: Chairman of the Joint Chiefs of Staff from Washington D.C, United States, CC BY 2.0 via Wikimedia Commons

Overvind Davos' "store omstilling" med LaRouches nye paradigme. Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche, den 27. januar 2021

Se Helgas Ugentlige webcast, her:

Mens de utopiske fascister fra den globalistiske erhvervselite har planlagt at bruge den nuværende Davos-konference som det tidspunkt, hvor de gennemtrumfer deres globale bankdiktatur for at indføre en dødbringende Grøn New Deal, er der tegn på, at en opposition vokser, centreret omkring Kina og Rusland, som også inkluderer nogle europæiske elementer. Helga Zepp-LaRouche beskrev konferencen hidtil som "en pose blandede

bolsjer" og sagde, at finansoligarkerne, der fremmer negativ økonomisk vækst og befolkningsreduktion, er stødt ind i ledende nationers hensigter, som ikke er villige til at overgive deres suverænitet for "aktionær-kapitalismens" skyld. Begge præsidenter Xi og Putin opfordrede til samarbejde og multilaterale løsninger, og Xi sagde, at den unipolære model, der afhænger af at sætte nationer op mod hinanden, er forældet. I det som Zepp-LaRouche kaldte et "tidens tegn", støttede Tysklands kansler Merkel Xis appel for multilateralisme, som hun sagde, stred mod den idé, som præsident Biden søsatte for et "demokratisk topmøde" for alle nationer mod Kina og Rusland.

Mens Helga Zepp-LaRouche var forsigtigt optimistisk med hensyn til Biden-Putin-aftalen om at ratificere en femårig NY START-atomnedrustningsaftale, sagde hun, at Bidens belæring af Putin om de sædvanlige geopolitiske spørgsmål viser, at dem der står bag ham stadig er fast besluttet på en strategisk orientering, der kan føre til krig. Yderligere betyder de rige landes manglende evne til at yde hjælp til fattigere lande med at bekæmpe COVID19-pandemien, at vi enten fremtvinger en ændring i tankegangen, eller også vil pandemien ikke blive overvundet. Den eneste løsning på de problemer, som Xi og Putin rejste i deres taler, er den fulde indførelse af Lyndon LaRouches plan for en firmagtsaftale [mellem USA, Rusland, Kina og Indien] for at etablere et Nyt Bretton Woods-kreditsystem, og at gennemføre LaRouches Fire Økonomiske Love på verdensplan. Hun opfordrede seerne til at slutte sig til Schiller Institutet for at hjælpe til med at realisere potentialet for et globalt system, der giver mulighed for udvikling af alle nationer.

Engelsk afskrift:

HARLEY SCHLANGER: Hello, I'm Harley Schlanger, welcome to our weekly dialogue with Helga Zepp-LaRouche: It's Jan. 27th, 2021. And I think we should start with the ongoing summit of

the World Economic Forum, the Davos billionaires, the gathering of corporatists from around the world to talk about the "Great Reset."

Helga, what's the latest you have on what's going on there?

HELGA ZEPP-LAROUICHE: It's a mixed bag, because on the one side, you have all the CEOs of the large firms and banks, BlackRock, Standard Chartered, you have basically the people who—they don't talk about the Great Reset any more because that has been discredited a lot, so they're calling it the "Great Transition." For example, Bill Winters who's the CEO of Standard Chartered bank, said this is the great \$50 trillion opportunity for the next ten years; others like Philip Hildebrand, the Vice President of BlackRock and so forth, they're all saying they need a lot private finance, private investment. Basically this is a scheme to transform the world economy, get rid of fossil fuels, naturally no emphasis on nuclear energy, and it would mean to bring the energy flux-density of the world down to a level where, for sure, the present level of more than 7 billion people cannot be maintained. As a matter of fact, Hans Joachim Schellnhuber, the former head of the Potsdam Institute for Climate Impact Research, he had said many times that he thought the ideal population for the world is 1 billion, and if these policies of these people would be implemented, you would destroy the world's industrial capacities. Because if you eliminate fossil fuels—first of all there are clean coal plants now; secondly if you eliminate coal plants, especially for the developing sector, there is no way how you can prevent mass death! And obviously, this is the hidden, or not so hidden, implication of all of these schemes.

This is a big danger, because these are people who are allied with the central banks, the Fed, the ECB, the Bank of England, all the large corporations, but they're not the only ones in the world who count, because there was also Xi Jinping, who gave the keynote. For some reason WEF director Klaus Schwab

asked him to give the keynote, and he had a quite different tone. First of all, he said the mode of setting countries against each other is outmoded and that what is needed is a multilateralism which is in the interest of all participants. He also emphasized a lot the role of science and technology innovation, that China is continuously intending to help the other countries of the South to overcome poverty.

So I think the fact that China is just existing, and is offering a different model of development, including having now started to deliver vaccines for the COVID pandemic to 150 countries, is setting a different tone. And if these oligarchs of the big banks and corporations want to push through their scheme it just means they will dismantle the industries of the United States and Europe and other countries that go along with that; but I don't think that they can win. So it is a sign of the times that Chancellor Merkel, who spoke after Xi Jinping basically supported Xi Jinping in his idea of having multilateralism. She said she does not want to be put in a position where she has to choose where one bloc is centered around the United States and another one is centered around China, and that she thinks future relations must be based on multilateralism.

Now, this is very important, because, as we know, President Biden has been pushing, or had hoped to have this "Democracy Summit" which was his idea to collect all the NATO countries and get them all lined up against China and against Russia; so that is obviously not functioning, so you see a new—it's still in a nascent form and baby steps, but you see a tendency in Europe to not want to be treated like the colonies of whatever is being said in Washington, and indirectly, naturally, with London given the marching orders from behind. So this is an interesting development.

However, I just got a report before we started this program, about the speech of President Putin, and while I didn't have time to read it at length, I think some of the elements which

he said are extremely important: Because he said that the danger is that the world risks a conflict of all against all if global development concerns are not taken care. And he also said that he really hopes that it will not come to a hot global conflict, because this could mean the end to our civilization. [http://en.kremlin.ru/events/-president/news/64938]

I think Putin, and the Russians in general, are very clearly aware of the dangers in general are very clearly aware of the dangers which are in the situation, and I think it's very important that he expressed it with that clarity.

I think this Davos virtual summit is just a measurement of where the different forces in the world stand. I think the decisions are being made by the central banks and the forces of Wall Street, City of London, Silicon Valley, and that is the new oligarchical power, which is the real problem.

But as I said, it's a divided world, and there is an alternative between absolute zero growth, or reduction of growth, poverty, leading to war and conflict, and the perspective of joining hands to attack the problems of underdevelopment together. So I think it's new and naturally, people like the BlackRock representative said there is now a new game change, a new landscape because Biden is the new President and he has brought the United States back into this Green New Deal arrangement—yeah, that's true and it's very problematic for the United States, but as I said, that is not the only story in town.

SCHLANGER: To continue that thread a little bit, if you think about what you just said on what Putin said and what Xi said, it's clear that the alternative to what's being pushed by the central banks is your husband's proposal for the four powers as having the strength to combat Wall Street, the City of London and so on. Now in that, when we're talking about Biden and Putin, they had a discussion yesterday which had

some interesting aspects to it, starting with the renewal of the START agreement, but what do you make of that talk?

ZEPP-LAROUCHE: From the little which is known about it, I think it was useful, because they agreed that the New START Treaty will be extended for five years, which is what Putin had offered, and both sides expressed that it's in their mutual interest. [Deputy Foreign Minister Sergei] Ryabkov said that this is very good because it gives five years for a complete reevaluation and the refounding of the relationship between the United States and Russia. Naturally, then of course, Biden could not help himself to bring in the usual geopolitical issues, like the Navalny case, the supposed hacking of SolarWinds, and similar things, so he had to say these things; but I think it's important, because when the two largest nuclear powers stop talking, then this is the most dangerous. So while I'm not saying that this is resolving anything, I think it is an important first step. And it is important, because the world is really in a very dangerous situation, so I think that that's what one can say about it.

SCHLANGER: One of the dangers is the continuing inability of big powers, including the European Union and the United States, to bring the coronavirus pandemic under control. This was discussed peripherally there, and Biden's coming up with a plan. But unless you deal with this as you proposed, as an international question, with a new health system for every nation, this is not going to be stopped by the kind of half-measures that are being taken.

ZEPP-LAROUCHE: Well, there is obviously an effort to beef up the production of vaccines. I think there are efforts being made. But now, there's a huge scandal in Europe, because—this is unfortunately true, that the EU was very slow in ordering vaccines; they clearly had the idea of saving money rather than ordering as many different products from different firms and then see which one comes first, and there is no danger to order too many, because if you have too much you can give it

all the other countries in need. So this was clearly not done by [European Commission President Ursula] Von Der Leyen; she's now targetted even in {Bildzeitung}—this tabloid—that she did not order, and that the result is in Germany, it's going very slowly; in other countries in Europe, it's going very slowly, and this is a reflection of the same austerity mentality which is really—I hope it shortens the career of Von Der Leyen, because she is just the wrong person to be in any leading position in Europe.

The real problem, however, is what the head of the African Union and President of South Africa Cyril Ramaphosa said, who pointed to the fact that so far the rich countries have mostly cared for themselves, and he said there will be no solution to the pandemic as long as one country is not having the necessary vaccines. And Tedros from the World Health Organization said that the behavior of the rich countries so far, which got themselves 95% of all the vaccine orders, and leaving the so-called third world with only 5%, that this is a “catastrophic moral failure.” One can only hope that this is being remedied as quickly as possible, because it now turns out that the idea that Africa was having relatively little problems with COVID-19, turns out not to be true, and as we suspected, it was only due to non-reporting, little testing; and now it comes out through a study from a university in Zambia, that especially the age group between 19 and 59 years of age have the highest mortality rate, {and} children! Now, as we also know there are new strains in Britain, in South Africa, and in Brazil, which are much more lethal and also spread more quickly; and there are now medical experts warning that what could happen is that one of these new mutations, new variants, could develop to become vaccine-resistant. If that would happen, then we would be in a very dramatic situation.

So I think there is not yet a recognition, at least not in any way necessary, of the leading institutions, to really understand that we are in a race against time, because it is

very clear that the economic collapse coming from the COVID pandemic, is going to ruin a lot of industrial substance. For example, in Germany and other European countries, a lot of small and medium firms are not going to make it. The situation now, where a possible lockdown will start again in a hard way in France, or it has started already, with lockdowns from 6 in the evening until morning, people are not allowed to leave their house; so a lot of economic hardship will follow, and a lot of substance will be destroyed.

So either there is a change in the attitude, that people understand that you have to start to build modern health systems in every single country, or this cannot be controlled, that rethinking has not yet started in a serious fashion and that's what the Schiller Institute is campaigning for. Because unless we take this crisis to really start to overcome the underdevelopment of the developing countries in a serious way, there is no guarantee that this will not lead to a major crisis. And I think Putin, in his speech in Davos reflected that dimension very clearly, that out of chaos you could have a global catastrophe.

The ILO just reported that the loss of jobs in 2020 was equivalent to 255 million fulltime jobs. I don't think that covers all the shadow industry jobs, but that's a significant number, and they expect another 130 million losses in 2021, and they say this does not yet take into account the likelihood of a fourth and a fifth wave. So that all makes clear that we have to change the whole situation: I cannot see a willingness right now on the side of the central banks in Europe, the United States, to go in that direction, but that will be a subject of mobilizing the population, because if these institutions are unable to reform—and you know, if you look at the situation, with the riots having now spread to Holland, where for four days you had massive riots in 10 cities; last week we had the same thing in Denmark. This was not unlike the mob which stormed the Capitol on Jan. 6 in the

United States, and if you now have more job losses, more unemployment, the danger of blackouts—we have a huge danger that if this Green energy policy is implemented that you will have blackouts leading to complete chaos, I think this could really lead to major social upheavals, and the only way to avoid that would be to really go for our program, starting with the health system in every country. And we have published this program for 1.5 billion productive new jobs, which have to be created [https://larouchepub.com/-special_report/2020/larouche-plan-for-1500000000-jobs.pdf]. And despite the coronavirus condition there has to be a rethinking and there has to be a vision for the population to see the light at the end of the tunnel, that even if some of these things will be very difficult to implement under coronavirus conditions, I think it is important that there is a willingness by the leading institutions to address that.

Xi Jinping in his speech in Davos also mentioned that he wants to strengthen the G20, because he said that that is the institution to build up global governance—well, that is important because as long as you have some countries at least in that combination that go in a different direction, it is important. And just to mention it, China has had last year 550,000 new patents, which is an increase of 17%; that is because the Chinese government put a lot of emphasis on science and technological progress innovation, and there was just a study by a German university that found that the civil law in China is compatible to Western standards, essentially because they took the entire canon of civil law in Germany as a model to write their Chinese civil law. So the university study comes to the conclusion that this an absolutely Western standard and there's no reason to complain about it.

And I think there has to be a rethinking about a lot of the prejudices in the anti-China/anti-Russia campaign, because if we want to solve the problems of the world, we have to stop geopolitical confrontation and find a way of putting our

forces together to address these urgent questions **which face all of humanity.**

SCHLANGER: As far as being stuck in the old paradigm, we have this fight continuing in the United States against Donald Trump, with the impeachment bill from the House moving to the Senate for trial. This is dividing the country once again. It's being used to create the kind of confrontation that would serve as a pretext for more crackdowns, more censorship. You mentioned that you are somewhat excited, or intrigued by what Tulsi Gabbard said, and also what Putin had said about this. What's your thought about what's going on with this impeachment?

ZEPP-LAROUCHE: Well, there was the vote in the Senate where only five Republican Senators voted with the Democrats, so the impeachment trial will start on Feb. 9th, but I think it has almost zero chance to succeed, because they would need 17 Republican Senators to go along, and there are already now many voices that there is no basis in the Constitution to even do that, because the Constitution does not allow for private persons to be impeached. So you can impeach a sitting President, but not a former President. So that is a big argument. And the whole campaign is ludicrous in the first place, because Trump did not incite violence and the mob to storm the Capitol, despite the narrative which is being put out by the media and the Democrats. He gave a speech to his supporters! And then said, "let's move down Pennsylvania Avenue," and "we have to take back the country"—I mean, these are normal things to say; many politicians have said many things like that. So it's a complete orchestration, and to somehow now criminalize 75 million Trump voters is also not going to work.

It is the danger of a polarization, naturally, and what Tulsi Gabbard said is quite to the point. She said that the mob which stormed the Capitol, this is dangerous, but she said also dangerous is the John Brennans and the Adam Schiffs and

the Big Tech, but they're more dangerous because they're more powerful.

Now, also Putin, in his speech at the World Economic Forum pointed to the role of the Big Tech that they have more power than the elected governments, and I think this is something which should be of concern to everybody, because if these Big Tech firms can allow people to say one thing, and not allow another thing, make total censorship, this is really dictatorship. And I think the population must be mobilized against it, and governments around the world must take measures to put these high tech firms under control and under government regulation. And Biden, if he doesn't do it, will be discredited by that as much, as well.

SCHLANGER: Also a reflection of the old paradigm is the effort to continue with sanctions against the Nord Stream 2 project, which is very far advanced in terms of the U.S., the U.K., NATO, and there's a reaction growing against this from Germany. What do you think is going to happen?

ZEPP-LAROCHE: I think it's going to be built. I think it's only few kilometers left. They restarted the completion of it, and the government spokesman of Merkel, Steffen Seibert said that this is not something which concerns the government, because it's a private contract between private firms, and even the Environment Minister Svenja Schulze said these were contracts which were made many years ago, and it would put into question the reliability of Germany as a partner in any kind of trade deal if they would now stop it. So I think this is interesting, and as I said, I do see baby steps of self-assertion on the side of the German government, and I think it is a tendency in Europe as well; and one could only hope that it would continue.

SCHLANGER: A lot of what you've been discussing today Helga, is related to the fight between the old paradigm and the new paradigm, which I think is becoming more obvious to a large

number of people. You've been at the center of this fight, you've made it the cause of the Schiller Institute to push for a move into a new paradigm, outside of the realm of the false choices that are presented by geopolitics, with neoliberalism. What can you say to the viewers, that they need to do, to make sure we get this push for a new paradigm?

ZEPP-LAROCHE: We have a program. The program was in large part authored by my late husband Lyndon LaRouche, who said that we need absolutely to have a New Bretton Woods system which has one main goal: to overcome the underdevelopment of the developing sector. Now that happens to be exactly what Franklin D. Roosevelt intended the Bretton Woods system to be, which it never became, because he died before it could be established. But I think that there is the potential to have a global system which allows the development of all nations. It is the sign of the times.

The fact that China, Russia, about 150 other nations are going in this direction, I think this is something which is a hopeful development, and I don't think the efforts by the Biden Administration to go back to the old confrontation with China, with Russia—well, the only thing it can bring is World War III, in which case, nobody would enjoy it, not Biden, and not anybody of his cabinet. They have no way of crushing this ferment without causing World War III. Now, that's a real danger and I don't want to belittle it for one second. But I think that if people really think about, there is a way to solve this problem, and that is to do exactly what the American System of economy was, in the beginning of the American republic, what the German economic miracle was in the postwar period, to go back to scientific and technological progress, to go in the direction of increase of productivity, the Four Laws which were designed by my late husband, to go for global Glass-Steagall, get rid of the casino economy; implement national bank in every single country on the planet; then go in the direction of a credit system, cooperate in

long-term development projects—it would bring the whole world out of this crisis!

And we have reached a point, where one year after the pandemic, at a point where it's very clear the economy is in a very dangerous collapse phase, I mean: Are human beings capable of reflecting on the mistakes which were made and correcting them? I fundamentally think, absolutely yes. It's just that we need the kind of discussion, how should we shape the world for this coming period, for the next hundred years, and then take the vision of having the idea of peaceful cooperation. Why don't we just allow the different systems, if a country wants to have a different social system and is not trying to impose that on another one, why should we not accept that? Accept sovereignty, accept non-interference into the internal affairs, accept the different social system. Can we not have an alliance of republics working for the common good of all of humanity? That's what John Quincy Adams was advocating, and I think that that is exactly what is needed now.

And I also think this must be combined with a cultural renaissance: I think we have to realize in the West that this exaggerated liberalism, where you replace moral standards with the principle of everything is allowed, the more pornographic, the more violent, the more perverse something becomes, the more interesting it becomes—that was a wrong way! And I think we have lost our way in the West, and all we have to do, is to do the same thing that China is doing, what Russia is doing; they went back to their own high traditions of their high culture. There is a big revival of 5,000 years of tradition in China. Russia is doing the same thing. And we could do the same thing as well! In Europe, we have a {beautiful} European Classical period, we have the Italian Renaissance, the Andalusian renaissance, we have the Ecole Polytechnique in France; we have the German Classical period. In America, you have the principles of the American Revolution, the American

System of economy. We have so many wonderful traditions which we could revive and be an absolute important shaping factor in the future world. And I think we have to mobilize the population to rally around that, and then solutions are possible.

So I want to invite all of you, our viewers, to join with us, and help us to get the world out of this crisis.

SCHLANGER: Well, Helga, thank you for your insights, and your optimism in this moment of pessimism, confusion, demoralization is really refreshing, and it ought to be something that will bring people to The LaRouche Organization. We welcome all of viewers to go to the websites of The LaRouche Organization and the Schiller Institute, where you can much more in-depth material on what Helga has been discussing today.

Helga, thanks for joining us this week, and we'll see you next week.

ZEPP-LAROUCHE: Till next week!